

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. birželio 25 d.
(byla Nr. AG1-223/11-2026)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės, Lionelos Gelmanienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Birutės Pranevičienės,

Komisijos 2026 m. birželio 23 d. posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo K. K. skundą atsakovei Druskininkų savivaldybės administracijai dėl raštų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas K. K. kreipėsi į Komisiją su 2026 m. birželio 1 d. skundu, prašydamas: „1. *Atnaujinti skundo padavimo terminą.* 2. *Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026-03-31 sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini).* 3. *Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos 2026-04-30 raštą Nr. (duomenys neskelbtini).* 4. *Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos 2026-05-29 raštą Nr. (duomenys neskelbtini).* 5. *Įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026-03-05 prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti.* 6. *Įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją pakartotinai nagrinėjant pareiškėjo 2026-03-05 prašymą-paraišką laikytis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintų teisėtumo, išsamumo, objektyvumo ir atsakomybės už priimtus sprendimus principų bei Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų.* 7. *Įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją priimti naują teisėtą, individualizuotą, aiškiais faktais ir teisiniais motyvais pagrįstą administracinį sprendimą.*“

Pareiškėjo 2026 m. birželio 1 d. skundo priėmimo nagrinėti Komisijoje klausimas išspręstas Komisijos narės (pranešėjos) 2026 m. birželio 4 d. sprendimu Nr. 21RE1-253:

– Atmestas pareiškėjo K. K. 2026 m. birželio 1 d. skunde suformuluotas prašymas „1. *Atnaujinti skundo padavimo terminą*“ reikalavimui „2. *Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026-03-31 sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini)*“ paduoti ir skundo dalį pagal šį reikalavimą atsisakyta priimti nagrinėti Komisijoje.

– Priimta nagrinėti Komisijoje pareiškėjo K. K. 2026 m. birželio 1 d. skundo dalis pagal reikalavimus atsakovei Druskininkų savivaldybės administracijai, kuriais pareiškėjas Komisijos prašo: „3. *Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos 2026-04-30 raštą Nr. (duomenys neskelbtini).* 4. *Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos 2026-05-29 raštą Nr. (duomenys neskelbtini).* 5. *Įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026-03-05 prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti.*“ <...>

– Atsisakyta priimti nagrinėti Komisijoje pareiškėjo K. K. 2026 m. birželio 1 d. skundo dalį pagal reikalavimus atsakovei Druskininkų savivaldybės administracijai, kuriais pareiškėjas Komisijos prašo: „6. *Įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją pakartotinai nagrinėjant*

pareiškėjo 2026-03-05 prašymą-paraišką laikyti Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintų teisėtumo, išsamumo, objektyvumo ir atsakomybės už priimtus sprendimus principų bei Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų. 7. Įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją priimti naują teisėtą, individualizuotą, aiškiais faktiniais ir teisiniais motyvais pagrįstą administracinį sprendimą“, kaip nepriskirtiną Komisijos kompetencijai.

Atsižvelgus į tai, šioje byloje nagrinėjamo administracinio ginčo ribas nustato Komisijoje priimtas nagrinėti pareiškėjo skundas dalyje dėl reikalavimų:

„3. *Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos 2026-04-30 raštą Nr. (duomenys neskelbtini).*

4. *Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos 2026-05-29 raštą Nr. (duomenys neskelbtini).*

5. *Įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026-03-05 prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti.“*

Šios bylos nagrinėjimo ribas taip pat apibrėžia faktinės aplinkybės, kuriomis minėti reikalavimai grindžiami.

Skunde Komisijai pareiškėjas nurodo, kad 2026 m. kovo 5 d. pateikė Druskininkų savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriui (toliau – Savivaldybės administracija) prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti už 2026 m. kovo, balandžio ir gegužės mėnesius (toliau – Paraiška). Išnagrinėjęs minėtą Paraišką, Socialinės paramos skyrius 2026 m. kovo 31 d. priėmė sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)*), kuriuo socialinė pašalpa buvo paskirta tik vaikui. Pačiame Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* nebuvo nurodytos konkrečios faktinės aplinkybės, kuriomis remiantis buvo nuspręsta socialinę pašalpą skirti tik vienam šeimos nariui, nebuvo identifikuoti jokie konkretūs pareiškėjo ar jo šeimos narių veiksmai ar neveikimas, nebuvo atskleista, koku būdu konkrečios teisės normos buvo pritaikytos individualioje situacijoje, taip pat nebuvo paaiškinta, kodėl socialinė pašalpa nebuvo paskirta kitiems bendrai gyvenantiems asmenims. Susipažinęs su Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir nesutikdamas su jo turiniu, pareiškėjas 2026 m. kovo 31 d. kreipėsi į Savivaldybės administraciją, prašydamas įvertinti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumą ir pagrįstumą. Kadangi pateiktas atsakymas neišsprendė iškeltų klausimų, 2026 m. balandžio 7 d. pateikė pretenziją, kurioje nurodė Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* motyvavimo, teisėtumo ir pagrįstumo trūkumus. Savivaldybės administracija 2026 m. balandžio 30 d. rašte Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – 2026 m. balandžio 30 d. Raštas) pirmą kartą aiškiai įvardijo šias aplinkybes kaip Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* faktinį ir teisinį pagrindą. Šiame 2026 m. balandžio 30 d. Rašte pirmą kartą buvo nurodyta, kad Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* siejamas su tariamu kitų teisėtų pajamų gavimo galimybių neišnaudojimu, pilnamečio vaiko nuosavybės teise valdomu būstu, D. K. nedalyvavimu visuomenei naudingoje veikloje bei nepateiktais tokį nedalyvavimą pateisinančiais dokumentais. Kitaip tariant, reikšmingos faktinės aplinkybės ir motyvai buvo išdėstyti ne pačiame Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)*, o tik praėjus vienam mėnesiui po jo priėmimo. Pareiškėjas, nesutikdamas su tokiu administravimo būdu ir laikydamas, kad administracinio sprendimo motyvai negali būti pirmą kartą atskleidžiami vėlesniuose paaiškinamuosiuose raštuose, 2026 m. balandžio 30 d. pateikė pakartotinę pretenziją, prašydamas iš naujo įvertinti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumą, motyvų pakankamumą ir atitiktį Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) reikalavimams. Į šią pretenziją Savivaldybės administracija atsakė 2026 m. gegužės 29 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – 2026 m. gegužės 29 d. Raštas), kuriame, pareiškėjo vertinimu, iš esmės nevertino pakartotinėje pretenzijoje išdėstytų argumentų, o apsiribojo nuoroda į ankstesnį 2026 m. balandžio 30 d. Raštą bei pakartojo anksčiau išdėstytą poziciją. Pareiškėjas pažymi, kad dar 2026 m. kovo 16 d. Savivaldybės administracijai pateikė išsamų paaiškinimą dėl šeimos socialinės situacijos, banko išrašų, būsto naudojimo aplinkybių bei kitų reikšmingų faktinių duomenų ir prašė priimti motyvuotą administracinį sprendimą. Nepaisant to, 2026 m. kovo 31 d. sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* nebuvo individualizuotai įvertintos minėtos aplinkybės ir nebuvo atskleisti konkretūs sprendimo priėmimo motyvai.

Atkreipia dėmesį, kad nei po 2026 m. balandžio 30 d. Rašto, nei po 2026 m. gegužės 29 d. Rašto Savivaldybės administracija nepriėmė naujo administracinio sprendimo, nepanaikino Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*, jo nepakeitė ir neatliko pakartotinio Paraiškos nagrinėjimo.

Pareiškėjas, pasisakydamas dėl Savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. Rašto, nurodo, kad jis laikytinas neteisėtu ir naikintinu, nes juo nebuvo tinkamai išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. ir 2026 m. balandžio 7 d. kreipimuose nurodyti argumentai, o iš esmės buvo bandoma vėliau pagrįsti Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Atkreipia dėmesį, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašte Savivaldybės administracija pirmą kartą išsamiau nurodė faktines aplinkybes, kuriomis grindžia socialinės pašalpos skyrimą tik vaikui, ir pažymi, kad šios aplinkybės ir motyvai turėjo būti nurodyti pačiame Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)*, o ne vėlesniame paaiškinamajame rašte. Teigia, kad viešojo administravimo subjektas negali priimti nemotyvuoto ar nepakankamai motyvuoto administracinio sprendimo, o vėliau jo trūkumų šalinti papildomais raštais. Tokia praktika paneigia VAI 10 straipsnio 5 dalies paskirtį ir pažeidžia asmens teisę jau sprendimo priėmimo metu suprasti, kodėl priimtas jam nepalankus administracinis sprendimas. Pareiškėjo nuomone, Savivaldybės administracija faktiškai ne peržiūrėjo Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*, nepašalino jo trūkumų ir nepriėmė naujo administracinio sprendimo, o tik pateikė papildomą jau priimto sprendimo pagrindimą, o toks pagrindimas negali būti laikomas tinkamu administracinio sprendimo motyvavimo pareigos įvykdymu.

Pažymi, kad pareiškėjas 2026 m. balandžio 7 d. pretenzijoje aiškiai kėlė klausimą dėl Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* motyvų trūkumo, faktinio pagrindo neatskleidimo ir VAI reikalavimų pažeidimo. Mano, kad Savivaldybės administracija privalėjo iš esmės įvertinti, ar Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* atitinka administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus. Pažymi, kad Savivaldybės administracija nepaaiškino, kodėl esminės faktinės aplinkybės nebuvo nurodytos Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)*, neįvertino pareiškėjo argumento, kad Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* nesudaro galimybės suprasti tikrųjų jo priėmimo motyvų, ir nepriėmė jokio naujo administracinio sprendimo.

Pareiškėjas, pasisakydamas dėl Savivaldybės administracijos 2026 m. gegužės 29 d. Rašto, nurodo, kad 2026 m. gegužės 29 d. Raštas taip pat laikytinas neteisėtu ir naikintinu, nes juo nebuvo iš esmės išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinėje pretenzijoje nurodyti argumentai. Apsiribota teiginiu, kad į visus pareiškėjo keliamus klausimus jau buvo atsakyta 2026 m. balandžio 30 d. Raštu. Pažymi, kad 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinėje pretenzijoje buvo keliami savarankiški klausimai dėl Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir 2026 m. balandžio 30 d. Rašto teisėtumo, motyvų pakankamumo, sprendimo faktinio pagrindo neatskleidimo ir būtinybės priimti naują teisėtą bei motyvuotą administracinį sprendimą. Pareiškėjo vertinimu, savivaldybės administracija privalėjo šiuos argumentus įvertinti individualiai, aiškiai ir motyvuotai. Teigia, kad 2026 m. gegužės 29 d. Rašte nėra pateikta individualizuoto atsakymo į esminį pareiškėjo argumentą, kad Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* nebuvo nurodyti faktiniai ir teisiniai pagrindai, o jų vėlesnis aiškinimas 2026 m. balandžio 30 d. rašte negali pašalinti pirminio administracinio akto trūkumų. Mano, kad 2026 m. gegužės 29 d. Raštas laikytinas formaliu, neišsamiu ir neindividualizuotu atsakymu, neatitinkančiu VAI reikalavimų bei gero administravimo, objektyvumo ir teisėtumo principų. Dėl šių priežasčių 2026 m. gegužės 29 d. Raštas laikytinas neteisėtu ir naikintinu.

Atsakovė Druskininkų savivaldybės administracija prašo nutraukti bylą pagal pareiškėjo skundą, o bylos nenutraukus, prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime į pareiškėjo skundą paaiškina, kad 2026 m. kovo 5 d. Socialinės paramos šeimai informacinėje sistemoje (toliau – SPIS) gauta pareiškėjo Paraiška piniginei socialinei paramai gauti, kuriuo prašyta skirti socialinę pašalpą už 2026 m. kovo, balandžio ir gegužės mėnesius. Savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius (toliau – Paramos skyrius), gavęs Paraišką, 2026 m. kovo 13 d. informavo pareiškėją, kad Paraiška priimta, ir paprašė pateikti papildomą informaciją bei dokumentus, be kita ko, visų šeimos narių bankuose turimų sąskaitų išrašus už 2026 m. sausio ir vasario mėnesius, patikslinti, ar negauta pajamų už būsto nuomą, taip pat pateikti pateisinančius dokumentus dėl D. K. nedalyvavimo visuomenei naudingoje veikloje (2025 m. birželio 16 d. siuntimas Nr. *(duomenys neskelbtini)*). 2026 m. kovo 15 d. pareiškėjas SPIS pateikė bankų išrašus ir

kitus finansinius dokumentus. 2026 m. kovo 16 d. pareiškėjas pateikė paaiškinimą ir prašymą dėl socialinės paramos prašymų nagrinėjimo. Šiame dokumente pareiškėjas dar iki Sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) priėmimo pats išsamiai aptarė visas aplinkybes, kurias vėliau teigė sužinojęs tik iš 2026 m. balandžio 30 d. Rašto: pats paaiškino, kad pilnamečio vaiko būstas (*duomenys neskelbtini*) g. nėra nuomojamas ir iš jo negaunama pajamų; pats nurodė faktines aplinkybes ir argumentus, kodėl D. K. registracija Užimtumo tarnyboje ir darbo paieška turėtų būti vertinama kaip pareigos dalyvauti visuomenei naudingoje veikloje įvykdymas; pats ginčijo banko išrašuose fiksuotų įplaukų kvalifikavimą kaip pajamas. Atsakovės vertinimu, tai neginčijamai patvirtina, kad pareiškėjas dar iki Sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) priėmimo puikiai žinojo ir suprato visas esmines aplinkybes, kurios reikšmingos ir nagrinėjamos sprendžiant dėl socialinės pašalpos skyrimo (pareiškėjas Paramos skyriui nuolat teikia prašymus dėl socialinės pašalpos ir kitų paramos formų). Todėl jo vėlesnis teiginys, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštas jam „pirmą kartą“ atskleidė šias aplinkybes, yra akivaizdžiai nepagrįstas.

Nurodo, kad 2026 m. kovo 17 d. Paramos skyriaus siuntimu Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjo sutuoktinė D. K. buvo pakartotinai pasitelkta atlikti visuomenei naudingą veiklą, kurios trukmė – 72 valandos. Siuntime buvo nurodyta pareiga iki 2026 m. kovo 20 d. atvykti į veiklos atlikimo vietą ir pradėti vykdyti paskirtą veiklą, taip pat išaiškintos neatvykimo pasekmės ir pareiga pateikti neatvykimą pateisinančius dokumentus. 2026 m. kovo 18 d. D. K. pateikė paaiškinimą dėl visuomenei naudingos veiklos taikymo. Atsakovė, įvertinusi paaiškinimus, 2026 m. balandžio 15 d. raštu Nr. (*duomenys neskelbtini*), nurodė, kad pateiktas paaiškinimas nėra pagrįstas objektyviais duomenimis ar dokumentais ir nepatvirtina teisės aktuose nustatytų priežasčių, dėl kurių asmuo negalėtų būti pasitelktas visuomenei naudingai veiklai. Paramos skyrius, išnagrinėjęs Pareišką priėmė Sprendimą Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuriuo socialinė pašalpa už laikotarpį nuo 2026 m. kovo 1 d. iki 2026 m. birželio 1 d. buvo skirta bendrai gyvenančiam asmeniui – vaikui S. M. K. [*duomenys neskelbtini*]. Pažymi, kad Sprendimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) priimtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymu (toliau – Paramos įstatymas), Piniginių socialinės paramos Druskininkų savivaldybėje teikimo tvarkos aprašu, patvirtintu Druskininkų savivaldybės tarybos 2014 m. gruodžio 19 d. sprendimu Nr. T1-221 (toliau – Tvarkos aprašas), Sprendimo dėl piniginių socialinės paramos skyrimo priėmimo tvarkos aprašu, patvirtintu Druskininkų savivaldybės mero 2023 m. balandžio 24 d. potvarkiu Nr. M3-17, bei Druskininkų savivaldybės administracijos direktoriaus 2025 m. gegužės 23 d. įsakymu Nr. P36-64. Sprendime Nr. (*duomenys neskelbtini*) nustatyta, kad bendrai gyvenančių asmenų skaičius yra 4, iš jų vienas vaikas, vidutinės vieno asmens pajamos per mėnesį sudaro 166,47 Eur, o socialinės pašalpos dydis apskaičiuotas kaip skirtumas tarp 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio ir vidutinių vieno asmens pajamų: $(1,1 \times 233,00 \text{ Eur}) - 166,47 \text{ Eur} = 89,83 \text{ Eur}$. Sprendime Nr. (*duomenys neskelbtini*) taip pat aiškiai pažymėta, kad pašalpa skiriama tik vaikui S. M. K. [*duomenys neskelbtini*]. Pagal priimtą Sprendimą skirta socialinė pašalpa buvo pervesta į Pareiškėjo banko sąskaitą. 2026 m. kovo 31 d. (iš karto tą pačią dieną priėmus Sprendimą Nr. (*duomenys neskelbtini*)) pareiškėjas pateikė raštą, kuriuo nurodė nesutinkantis su Sprendimu Nr. (*duomenys neskelbtini*), teigė, kad socialinė pašalpa paskirta tik vaikui, ir prašė įvertinti Sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) teisėtumą ir pagrįstumą, peržiūrėti sprendimą iš naujo, sustabdyti neigiamų pasekmių taikymą, gavus patikslintus duomenis perskaičiuoti socialinę pašalpą atgaline tvarka ir informuoti apie priimtus sprendimus. 2026 m. balandžio 7 d. pareiškėjas pateikė „ikiteisminį reikalavimą“, kuriame išdėstė savo nuomonę dėl Sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) motyvavimo, faktinio ir teisinio pagrindo, pajamų apskaičiavimo ir sprendimo peržiūrėjimo. Administracija 2026 m. balandžio 30 d. Raštu pateikė pareiškėjui atsakymą į 2026 m. kovo 31 d. ir 2026 m. balandžio 7 d. raštus. Gavęs 2026 m. balandžio 30 d. Raštą pareiškėjas tą pačią dieną, t. y. 2026 m. balandžio 30 d. pateikė raštą, jo įvardintą kaip „pakartotinę ikiteisminę pretenziją“. Šia „pakartotine ikiteisimine pretenzija“ pareiškėjas iš esmės toliau ginčijo Sprendimą Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir 2026 m. balandžio 30 d. Rašte pateiktus paaiškinimus. Administracija 2026 m. gegužės 29 d. Raštu atsakė į 2026 m. balandžio 30 d. pareiškėjo raštą ir nurodė, kad į pareiškėjo keliamus klausimus jau buvo išsamiai atsakyta 2026 m. balandžio 30 d. Raštu.

Atsakovės nuomone, vertinant bylos nagrinėjimo ribas, būtina atriboti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*, 2026 m. balandžio 30 d. Rašto ir 2026 m. gegužės 29 d. Rašto teisinę reikšmę. Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* yra individualus administracinis sprendimas, kuriuo buvo išnagrinėta pareiškėjo 2026 m. kovo 5 d. Paraiška ir išspręstas piniginės socialinės paramos skyrimo klausimas. Tuo tarpu, 2026 m. balandžio 30 d. Raštas ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštas yra vėlesni Savivaldybės administracijos atsakymai į pareiškėjo kreipimusis dėl jau priimto Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Šiais raštais Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* nebuvo pakeistas, panaikintas ar priimtas iš naujo, taip pat nebuvo iš naujo išnagrinėta pareiškėjo Paraiška, t. y. 2026 m. balandžio 30 d. ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštai nesukūrė pareiškėjui jokių teisių ir pareigų ir negali būti naudojami kaip pagrindas iš naujo vertinti Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* jau išspręstą socialinės pašalpos skyrimo klausimą. Pažymi, kad nepaisant to, pareiškėjas, formaliai ginčydamas 2026 m. balandžio 30 d. Raštą ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštą, savo argumentus iš esmės grindžia tais pačiais teiginiais, kuriais siekė ginčyti Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*, t. y. kad socialinė pašalpa, jo vertinimu, nepagrįstai skirta tik vaikui, kad nepakankamai motyvuotas pajamų apskaičiavimas, kad nepakankamai įvertintos aplinkybės dėl pilnamečio vaiko turimo būsto ir D. K. visuomenei naudingos veiklos, taip pat kad turėjo būti pakartotinai išnagrinėta Paraiška.

Atsakovės vertinimu, viešojo administravimo subjekto pareiga atsakyti į kiekvieną asmens raštą nereiškia, kad kiekvienas atsakymas į asmens išdėstytą nuomonę dėl nesutikimo su anksčiau priimtu administraciniu sprendimu tampa nauju individualiu administraciniu aktu ir gali būti nagrinėjimo teisme objektu.

Pažymi, kad Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* pareiškėjui buvo aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyta jo apskundimo tvarka. Nepaisant to, pareiškėjas Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* nurodyta apskundimo tvarka nepasinaudojo. Vietoje to Pareiškėjas pasirinko teikti net tris atskirus kreipimusis, kuriuos pats įvardijo kaip „ikiteismines pretenzijas“ ir / ar „pakartotines pretenzijas“. Teigia, kad tokie pareiškėjo kreipimaisi nepakeičia teisės aktuose nustatytos apskundimo procedūros. Priešingas aiškinimas reikštų, kad asmuo galėtų savo nuožiūra kurti alternatyvias individualių administracinių sprendimų ginčijimo formas, apeidamas įstatyme nustatytus apskundimo terminus ir procedūrą. Pažymi, kad pareiškėjas, ginčydamas 2026 m. balandžio 30 d. Raštą ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštą, siekia, jog būtų vertinamas Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* jau išspręstas socialinės pašalpos skyrimo klausimas. Atsakovės vertinimu, 2026 m. balandžio 30 d. Raštas ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštas negali būti naudojami kaip procesinis pagrindas iš naujo vertinti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumą ir pagrįstumą. Materialinis klausimas, ar socialinė pašalpa pagrįstai skirta tik vaikui, yra Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* dalykas, o ne raštų dalykas. Mano, kad ginčijamų raštų panaikinimas negalėtų savaime lemti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* panaikinimo, socialinės pašalpos perskaičiavimo ar pareiškėjo 2026 m. kovo 5 d. Paraiškos pakartotinio nagrinėjimo. Tokie padariniai būtų tiesiogiai susiję su Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kurio teisėtumas ir pagrįstumas šioje byloje nėra nagrinėjami.

Atsakovė nesutinka su pareiškėjo argumentu, kad jo nurodomas Regionų administracinio teismo 2026 m. gegužės 19 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eI3-*(duomenys neskelbtini)*/2026 patvirtina raštų neteisėtumą. Pažymi, kad pareiškėjo nurodoma byla yra susijusi su individualaus administracinio akto motyvavimo reikalavimais, tačiau šioje byloje Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumas ir jo motyvų pakankamumas nėra nagrinėjimo dalykas. Teigia, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštas ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštas nėra individualūs administraciniai aktai.

Atsakovės nuomone, nagrinėjamoje byloje, be kita ko, spręstina, ar pareiškėjo ginčijami 2026 m. balandžio 30 d. Raštas ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštas pagal savo turinį ir sukliamas teises pasekmes gali būti laikomi savarankiškais skundo objektais. Vertina, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštas ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštas yra informacinio pobūdžio dokumentai, kuriuose Savivaldybės administracija išdėstė savo poziciją dėl pareiškėjo vėlesniuose kreipimuose dėstomos nuomonės dėl jau priimto Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*, ir negali būti savarankiškais skundo objektais. Teigia, kad Komisija nagrinėjamoje byloje neturėtų per 2026 m. balandžio 30 d. Rašto ir 2026 m. gegužės 29 d. Rašto ginčijimą vertinti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo ir

pagrįstumo ir mano, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašto ir 2026 m. gegužės 29 d. Rašto panaikinimo turėtų būti nutraukta.

Atsakovė, pasisakydama *dėl 2026 m. balandžio 30 d. Rašto teisėtumo ir pagrįstumo*, atkreipia dėmesį, kad pareiškėjo argumentai dėl 2026 m. balandžio 30 d. Rašto neteisėtumo iš esmės nėra nukreipti į 2026 m. balandžio 30 d. Rašto, kaip savarankiško atsakymo į 2026 m. kovo 31 d. ir 2026 m. balandžio 7 d. kreipimusis, teisėtumo vertinimą. Priešingai, pareiškėjas visais nurodytais argumentais iš esmės ginčija Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* motyvavimo pakankamumą, faktinio pagrindo atskleidimą ir socialinės pašalpos skyrimo tik vaikui pagrįstumą. Tokiu būdu pareiškėjas per 2026 m. balandžio 30 d. Rašto ginčijimą siekia Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo vertinimo, tačiau Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo ir pagrįstumo klausimas šioje byloje nėra nagrinėjimo dalykas. Paaiškina, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštu pagal savo turinį ir paskirtį yra atsakymas į pareiškėjo kreipimusis, kuriuose jis dėstė savo nuomonę dėl Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*, o ne naujas individualus administracinis sprendimas dėl piniginės socialinės paramos skyrimo. Pažymi, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašte nebuvo formuojamas naujas Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* pagrindas. Priešingai, jame pareiškėjo informavimo tikslais buvo apibendrinta iki Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* priėmimo vykusi Paraiškos nagrinėjimo eiga. Šios aplinkybės egzistavo ir buvo žinomos Savivaldybės administracijai dar iki Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* priėmimo, todėl pareiškėjo teiginys, jog 2026 m. balandžio 30 d. Raštu buvo vėliau sukurtas naujas Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* pagrindimas, yra nepagrįstas. Nurodo, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašte taip pat informavimo tikslais buvo nurodytas taikytas teisinis reglamentavimas, paaiškinta, kokias aplinkybes Paramos skyrius vertino nagrinėdamas Paraišką ir priimdamas Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Pažymi, kad šios aplinkybės nebuvo naujos ir neatsirado tik 2026 m. balandžio 30 d. Rašto priėmimo metu, todėl atmestinas nepagrįstas pareiškėjo teiginys, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašte buvo pirmą kartą sukurtas ar naujai suformuotas Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* pagrindimas. Pažymi, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašte informaciniais tikslais buvo paaiškintas jau priimto Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* faktinis ir teisinis kontekstas, remiantis tomis aplinkybėmis, kurios buvo žinomos ir aktualios dar Paraiškos nagrinėjimo metu. Mano, kad nepagrįstas pareiškėjo teiginys, kad Savivaldybės administracija 2026 m. balandžio 30 d. Rašte nepaaiškino socialinės pašalpos apskaičiavimo ar neatsakė į jo keliamus klausimus dėl Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* priėmimo aplinkybių. Nurodo, jog tai, kad pareiškėjas deklaratyviai teigia nesutinkąs su pateiktais paaiškinimais ar tikisi kitokio jų detalumo, savaime nereiškia, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštas yra neteisėtas, neišsamus ar nemotyvuotas. Pažymi, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašto panaikinimas savaime nepanaikintų Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*, nepakeistų jo sukeltų teisinių pasekmių ir nesudarytų savarankiško pagrindo laikyti, kad pareiškėjo 2026 m. kovo 5 d. Paraiška turi būti nagrinėjama iš naujo.

Atsakovė, pasisakydama *dėl 2026 m. gegužės 29 d. Rašto teisėtumo ir pagrįstumo*, pažymi, kad iš pareiškėjo argumentų matyti, kad 2026 m. gegužės 29 d. Rašto neteisėtumas taip pat grindžiamas pareiškėjo nesutikimu su Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir 2026 m. balandžio 30 d. Raštu. Atkreipia dėmesį, kad pareiškėjas pats nurodo, kad jo 2026 m. balandžio 30 d. vadinamoje „pakartotinėje pretenzijoje“ buvo keliami klausimai dėl Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir 2026 m. balandžio 30 d. Rašto teisėtumo, motyvų pakankamumo, Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* faktinio pagrindo atskleidimo ir būtinybės priimti naują administracinį sprendimą. Taigi Pareiškėjas per 2026 m. gegužės 29 d. Rašto ginčijimą iš esmės siekia to paties rezultato – kad būtų iš naujo vertinamas Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Atsakydama į šią „pakartotinę pretenziją“, Savivaldybės administracija 2026 m. gegužės 29 d. Rašte nurodė, kad į visus pareiškėjo keliamus klausimus jau buvo išsamiai atsakyta 2026 m. balandžio 30 d. Raštu. Pažymi, kad viešojo administravimo subjektui nėra nustatyta pareiga neribotą skaičių kartų iš naujo kartoti tapačius paaiškinimus, kai asmuo pakartotinai kelia tuos pačius faktinius ir teisinius klausimus, į kuriuos jau buvo atsakyta. Atsakovės vertinimu, nėra pagrindo pripažinti 2026 m. gegužės 29 d. Rašto neteisėtu ir jį naikinti. 2026 m. gegužės 29 d. Raštas buvo priimtas atsakant į pakartotinę pareiškėjo pretenziją, jame pagrįstai remtasi 2026 m. balandžio 30 d. Raštu jau pateiktais išsamiais paaiškinimais, o naujų materialinių teisinių pasekmių pareiškėjui šis raštas nesukūrė.

Atsakovė, pasisakydama *dėl reikalavimo įpareigoti Savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. kovo 5 d. Prašymą-paraišką*, pažymi, kad šis reikalavimas negali būti savarankišku nagrinėjimo dalyku, kadangi yra tiesiogiai susijęs su Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kuriuo minėta Paraiška jau buvo išnagrinėta, kuris yra galiojantis ir privalomas individualus administracinis aktas. Teigia, kad byla dalyje dėl pareiškėjo reikalavimo įpareigoti savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti 2026 m. kovo 5 d. Paraišką turėtų būti nutraukta. Mano, kad tuo atveju, jeigu Komisija šį reikalavimą vis dėlto nagrinėtų iš esmės, jis turėtų būti atmestas kaip nepagrįstas, nes savivaldybės administracija pareiškėjo Paraišką jau yra išnagrinėjusi ir dėl jos priėmusi galiojantį Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*.

Atsakovės vertinimu, savivaldybės administracija veikė pagal kompetenciją, atsakė į pareiškėjo kreipimuisi, pateikė faktinius ir teisinius paaiškinimus, nurodė apskundimo tvarką, todėl nėra pagrindo pripažinti 2026 m. balandžio 30 d. Rašto ar 2026 m. gegužės 29 d. Rašto neteisėtais dėl tariamo motyvavimo trūkumo ar gero administravimo principo pažeidimo.

Pareiškėjas, susipažinęs su atsakovės atsiliepimu, 2026 m. birželio 18 d. Komisijai pateikė papildomus paaiškinimus, kuriuos pavadino tripliku (reg. 20R1-638). Pareiškėjas pabrėžia, kad šio administracinio ginčo objektas yra ne Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* panaikinimo klausimas, o tai, ar atsakovė teisėtai ir tinkamai išnagrinėjo pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d., 2026 m. balandžio 7 d. ir 2026 m. balandžio 30 d. kreipimuisi bei ar ginčijami raštai atitinka VAT. Pareiškėjo vertinimu, šie raštai nėra vien techninio ar informacinio pobūdžio susirašinėjimas. Jais buvo išreikšta galutinė atsakovės pozicija dėl pareiškėjo pateiktų pretenzijų, atsisakyta pašalinti pareiškėjo nurodytus pažeidimus, atsisakyta iš naujo įvertinti pateiktus argumentus ir atsisakyta iš naujo nagrinėti pareiškėjo pateiktą Paraišką.

Pasisakydamas *dėl 2026 m. balandžio 30 d. Rašto* nurodo, kad pareiškėjas niekada neteigė, kad nežinojo minėtų faktinių aplinkybių. Pareiškėjo pozicija nuo pat pradžių buvo ir išlieka ta pati – individualus administracinis sprendimas turi būti motyvuotas pačiame administraciniame sprendime, o ne vėliau teikiamuose paaiškinimuose ar atsakymuose į skundus. Ginčas kyla dėl to, ar šios aplinkybės buvo tinkamai įvertintos ir aiškiai atskleistos pačiame Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* bei ar sprendime buvo pakankamai motyvuota, kodėl socialinė pašalpa paskirta tik vienam šeimos nariui. Pareiškėjo nuomone, atsakovės atsiliepimo turinys leidžia daryti išvadą, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašte buvo papildomai aiškinamos aplinkybės dėl pilnamečio vaiko būsto, D. K. nedalyvavimo visuomenei naudingoje veikloje, kitų teisėtų pajamų gavimo galimybių bei socialinės pašalpos apskaičiavimo. Tačiau būtent šios aplinkybės ir turėjo būti aiškiai bei išsamiai nurodytos pačiame Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)*, jeigu jos buvo reikšmingos priimant sprendimą. Todėl 2026 m. balandžio 30 d. Raštu buvo ne pašalinti administracinio sprendimo trūkumai, bet mėginama jau po sprendimo priėmimo papildyti jo motyvaciją ir paaiškinti tai, kas turėjo būti aiškiai išdėstyta pačiame administraciniame akte. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštas nelaikytinas tinkamu ir teisėtu atsakymu į jo pateiktus kreipimuisi bei negali pašalinti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* motyvavimo trūkumų.

Pasisakydamas *dėl 2026 m. gegužės 29 d. Rašto* nurodo, kad 2026 m. balandžio 30 d. pareiškėjas pateikė pakartotinę ikiteisminę pretenziją, kurioje buvo detalčiai ir argumentuotai nurodyti trūkumai, pareiškėjo vertinimu, esantys tiek Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)*, tiek 2026 m. balandžio 30 d. Rašte. Pakartotinėje pretenzijoje pareiškėjas nekartojo vien anksčiau išdėstytų argumentų, bet papildomai kėlė klausimus dėl administracinio akto motyvavimo pakankamumo, VAI reikalavimų laikymosi, gero administravimo principo įgyvendinimo, administracinio sprendimo faktinio ir teisinio pagrindo bei dėl atsakovės pareigos iš naujo įvertinti pareiškėjo pateiktus argumentus. Tačiau atsakovės 2026 m. gegužės 29 d. Raštas iš esmės apsiribojo teiginiu, kad į pareiškėjo klausimus jau buvo atsakyta ankstesniame 2026 m. balandžio 30 d. Rašte. Pareiškėjo vertinimu, toks atsakymas neatitinka VAI 3 straipsnyje įtvirtinto išsamumo principo bei gero administravimo principo turinio. Teigia, kad nagrinėjamu atveju atsakovė nepaaiškino, kodėl nesutinka su pareiškėjo argumentais dėl Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* motyvavimo trūkumų, nepateikė jokio savarankiško vertinimo dėl pakartotinėje pretenzijoje išdėstytų argumentų ir neatsakė į esminį pareiškėjo keliamą klausimą, ar administracinio sprendimo motyvai gali būti pirmą kartą pateikiami jau po sprendimo priėmimo. Būtent šis klausimas sudaro pareiškėjo ginčo

esmę. Mano, kad pareiškėjo pateikta pakartotinė pretenzija realiai nebuvo išnagrinėta iš esmės, o atsakovės atsakymas tapo vien formaliu ankstesnės pozicijos pakartojimu. Todėl yra pagrindas konstatuoti, kad atsakovė netinkamai išnagrinėjo pareiškėjo 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinę pretenziją, o ginčijamas 2026 m. gegužės 29 d. Raštas naikintinas.

Pasisakydamas *dėl poreikio iš naujo nagrinėti 2026 m. kovo 5 d. prašymą–paraišką*, nurodo, kad jeigu Komisija konstatuotų, kad atsakovė pažeidė Viešojo administravimo įstatymo reikalavimus, vien ginčijamų raštų panaikinimas savaime neatkurtų pareiškėjo pažeistų teisių. Tokiu atveju būtų susidariusi situacija, kai būtų konstatuoti procedūriniai pažeidimai, tačiau nebūtų sudarytos prielaidos juos realiai pašalinti. Pareiškėjo nuomone, tokiu atveju būtent kompetentinga institucija privalo iš naujo atlikti visas reikalingas vertinimo procedūras, įvertinti visas reikšmingas faktines aplinkybes, pareiškėjo pateiktus argumentus bei priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą. Teigia, kad vienintelis veiksmingas pažeistų teisių gynimo būdas būtų įpareigojimas atsakovei atlikti naują nagrinėjimą.

Skundas tenkintinas iš dalies, likusioje dalyje byla nutraukтина.

Byloje kilo ginčas dėl atsakovės Druskininkų savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. Rašto ir 2026 m. gegužės 29 d. Rašto teisėtumo.

Remiantis bylos medžiaga, nustatytos šios ginčui išspręsti reikšmingos faktinės aplinkybės:

1. Pareiškėjas 2026 m. kovo 5 d. SPIS informacinėje sistemoje pateikė Paraišką piniginei socialinei paramai gauti, kuria prašė skirti socialinę pašalpą už 2026 m. kovo, balandžio ir gegužės mėn. (2026-03-05 Nr. *(duomenys neskelbtini)*), bylos Nr.: *(duomenys neskelbtini)*).

2. Savivaldybės administracija 2026 m. kovo 13 d. pranešimu paprašė pareiškėjo iki 2026 m. balandžio 5 d. pateikti už 2026 m. sausio ir vasario mėnesius visų šeimos narių bankuose turimų sąskaitų išrašus ir patikslinti, ar negavo pajamų už būsto nuomą bei pateikti pateisinančius dokumentus dėl D. K. nedalyvavimo visuomenei naudingoje veikloje.

3. Pareiškėjas 2026 m. kovo 16 d. paaiškinime ir prašyme „Dėl socialinės paramos prašymų nagrinėjimo ir pateiktų banko išrašų pažymėjimo“ [Komisijos pastaba: taip nurodyta dokumente], pasisakydamas dėl D. K. dalyvavimo visuomenei naudingoje veikloje, nurodė, kad turi būti įvertinta, kad ji yra registruota Užimtumo tarnyboje ir aktyviai dalyvauja darbo paieškos procese. Tokiu atveju reikalavimas papildomai dalyvauti visuomenei naudingoje veikloje negali būti taikomas formaliai ar automatiškai, neįvertinus visų konkrečių socialinių, šeimos ir sveikatos aplinkybių. Papildomai paaiškino, kad butas *(duomenys neskelbtini)* gatvėje nėra nuomojamas ir iš jo nėra gaunama jokia ekonominė nauda. Šis būstas nėra naudojamas komercinei veiklai. Atvirkščiai, už šį turtą tenka mokėti daugiabučio renovacijos kredito įmokas bei kitus su būsto išlaikymu susijusius mokesčius. Kai kuriuos komunalinius mokesčius (pavyzdžiui, elektrą ar dujas) šiuo metu laikinai padengia giminaitė, kuriai buvo leista laikinai pagyventi šiame būste, tačiau tai yra tik faktinių vartojimo išlaidų padengimas ir nesukuria nuomos santykių bei nesudaro jokios ekonominės naudos savininkui. Pažymėjo, kad giminaitės laikinas gyvenimas minėtame būste yra grindžiamas šeimos ar artimųjų tarpusavio pagalbos principais ir nesukuria civilinių nuomos teisinių santykių. Pareiškėjo vertinimu, kadangi nėra sudaryta jokia nuomos sutartis, nėra nustatytas nuomos mokestis ir nėra gaunama jokios finansinės ar kitokios ekonominės naudos, tokia situacija negali būti laikoma pajamų šaltiniu ar ekonomine veikla socialinės paramos vertinimo prasme.

Pareiškėjas prašė: „1. Paaiškinti, kokie konkretūs duomenys buvo laikomi netiksliais vertinant 2026-03-05 pateiktą prašymą dėl kredito, paimto daugiabučiam namui atnaujinti (modernizuoti), ir palūkanų apmokėjimo, bei nurodyti, kokiomis faktinėmis aplinkybėmis ir teisės normomis buvo grindžiamas sprendimas atmesti šį prašymą. 2. Iš naujo įvertinti 2026-03-05 pateiktą prašymą dėl kredito ir palūkanų apmokėjimo po to, kai bus išnagrinėtas prašymas dėl socialinės pašalpos (SP-4) ir būsto išlaidų kompensacijų, įvertinant aktualią pareiškėjo ir jo šeimos socialinę situaciją. 3. Vertinant socialinės paramos skyrimą individualiai įvertinti mūsų šeimos socialines, ekonomines ir sveikatos aplinkybes, įskaitant registraciją Užimtumo tarnyboje, sveikatos būklę bei šeimos narių tarpusavio priežiūros ir pagalbos aplinkybes. 4. Atsižvelgiant į susidariusią finansinę situaciją ir didėjančius finansinius įsipareigojimus dėl renovacijos kredito įmokų, prašau pateiktus prašymus išnagrinėti kiek įmanoma operatyviau, laikantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo

įstatyme nustatytų administracinių sprendimų priėmimo terminų. 5. Nustačius teisę į būsto šildymo išlaidų kompensaciją, iš naujo įvertinti teisę į kredito, paimto daugiabučiam namui atnaujinti (modernizuoti), ir palūkanų apmokėjimą bei taikyti kompensaciją nuo teisės atsiradimo momento, įskaitant laikotarpį nuo 2025 m. rugsėjo 1 d., kai kompensavimas buvo sustabdytas. 6. Atsižvelgiant į tai, kad renovacijos kredito įmokos ir palūkanos skaičiuojamos nuolat, o kompensacijos sustabdymas nuo 2025 m. rugsėjo 1 d. lėmė susidariusią finansinę skolą, prašau vertinant teisę į kompensaciją įvertinti ir dėl administracinių sprendimų priėmimo delsimo susidariusius finansinius įsipareigojimus bei, nustačius teisę į kompensaciją, taikyti ją nuo teisės atsiradimo momento. 7. Pateikti motyvuotą administracinį sprendimą, kuriame būtų aiškiai nurodytos visos vertintos faktinės aplinkybės, įrodymai ir taikytos teisės normos, vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio reikalavimais. 8. Priimant sprendimą išsamiai įvertinti šiame paaiškinime nurodytas faktines aplinkybes ir pateiktus dokumentus bei sprendime aiškiai nurodyti, kokie konkretūs duomenys buvo vertinti ir kokiais teisiniais argumentais remiantis padarytos išvados.“ Pažymėjo, kad banko sąskaitų išrašai patvirtina tik pavienės finansines operacijas ar mokėjimus, susijusius su finansinių įsipareigojimų vykdymu (pavyzdžiui, kredito įmokomis), kurie nelaikomi pajamomis.

4. Savivaldybės administracijos Paramos skyriaus 2026 m. kovo 17 d. siuntimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* pareiškėjo sutuoktinei D. K. pranešta, kad ji pasitelkta atlikti visuomenei naudingą veiklą, kurios trukmė – 72 valandos. Siuntime buvo nurodyta pareiga iki 2026 m. kovo 20 d. atvykti į veiklos atlikimo vietą ir pradėti vykdyti paskirtą veiklą, taip pat išaiškintos neatvykimo pasekmės ir pareiga pateikti neatvykimą pateisinančius dokumentus.

5. Savivaldybės administracijos Paramos skyriaus Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* nurodyta, kad jis priimtas vadovaujantis Paramos įstatymu, Piniginės socialinės paramos Druskininkų savivaldybėje teikimo tvarkos aprašu, patvirtintu Druskininkų savivaldybės tarybos 2014 m. gruodžio 19 d. sprendimu Nr. T1-221, Sprendimo dėl piniginės socialinės paramos skyrimo priėmimo tvarkos aprašu, patvirtintu Druskininkų savivaldybės mero 2023 m. balandžio 24 d. potvarkiu Nr. M3-17 ir Druskininkų savivaldybės administracijos direktoriaus 2025 m. gegužės 23 d. įsakymu Nr. P36-64 „Dėl įgaliojimo priimti sprendimus ir pasirašyti dokumentus“. Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* nuspręsta skirti socialinę pašalpą už laikotarpį nuo 2026 m. kovo 1 d. iki 2026 m. birželio 1 d. šiems bendrai gyvenantiems asmenims (vienam gyvenančiam asmeniui): *[duomenys neskelbtini]* vaikui. Išmokos dydžio apskaičiavimo, mokėjimo bei kitų papildomų duomenų lentelėje, be kita ko, nurodyta: bendrai gyvenančių asmenų skaičius – 4, iš jų vaikai: 1; laikotarpis, už kurį mokama, apskaičiuota išmokos suma – nuo 2026-03-01 iki 2026-06-01 po 89,83 Eur; vidutinės bendrai gyvenančių asm. pajamos per mėnesį (imant 3 mėn. iki kreipimosi pajamas) 665,86 Eur, iš jų: kitos pajamos – 665,86 Eur; vidutinės vieno asmens pajamos per mėn.: 166,47 Eur 9 str. 3 d. – skirtumas tarp 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio ir vidutinių asmens pajamų: $(1,1 * 233,00) - 166,47 = 89,83$ Eur; pašalpos dydis mėnesiui: 89,83 Eur; pašalpos gavimo trukmė (nuo 2020-04-01) nedarbiant: 0 mėn. Pašalpa skiriama tik vaikams. Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* nurodyta jo apskundimo tvarka: „sprendimas per vieną mėnesį nuo jo įteikimo (paskelbimo) asmeniui dienos gali būti skundžiamas Druskininkų savivaldybės administracijos direktoriui (Vilniaus al. 18, Druskininkai), arba Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyriui (Laisvės al. 36, Kaunas), arba Regionų administraciniam teismui (Kauno rūmams, A. Mickevičiaus g. 8A, Kaunas)“. Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)* priėmė Savivaldybės administracijos Paramos skyriaus vedėjas pavaduotoja M. S.

6. Pareiškėjas 2026 m. kovo 31 d. kreipėsi į Savivaldybės administraciją „Dėl sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo ir peržiūrėjimo“ (toliau – 2026 m. kovo 31 d. skundas) nurodydamas, kad susipažino su Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kuriuo socialinė pašalpa paskirta tik vaikui, nurodant, kad pareiškėjui ji neskiriama, o pašalpos gavimo trukmė – 0 mėn., taip pat taikant sąlygą „pašalpa skiriama tik vaikams“, o sprendimas grindžiamas vertinimu, kad pareiškėjas neatitinka socialinės pašalpos gavimo sąlygų, o tai tiesiogiai siejama su Užimtumo tarnybos pateiktais duomenimis apie tariamą atsisakymą dirbti be pateisinamos priežasties. Nurodė, kad Užimtumo tarnybos įrašas yra neteisingas ir nepagrįstas, dėl klaidingų duomenų yra inicijuotas jų ištaisymas Užimtumo tarnyboje. Pareiškėjo vertinimu, Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* yra

grindžiamas neteisingais ir ginčijamais duomenimis, todėl neatitinka VAI 3 straipsnyje įtvirtintų teisėtumo, objektyvumo ir proporcingumo principų, taip pat 8 straipsnio reikalavimo sprendimus grįsti objektyviais duomenimis. Pažymėjo, kad sprendime nurodytos vidutinės pajamos (665,86 Eur) yra priskirtos dirbtinai ir neatitinka realios situacijos, kadangi faktiškai jokios pajamos nėra gaunamos. Tokios „skaičiuojamos pajamos“ yra nustatytos remiantis ginčijamu ir nepagrįstu vertinimu. Pareiškėjas prašė: „1. Įvertinti sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) teisėtumą ir pagrįstumą; 2. Peržiūrėti sprendimą iš naujo, įvertinant faktines aplinkybes ir turimus įrodymus; 3. Sustabdyti pareiškėjui neigiamų pasekmių taikymą iki bus išspręstas klausimas dėl Užimtumo tarnybos duomenų teisingumo; 4. Gavus patikslintus duomenis iš Užimtumo tarnybos, perskaičiuoti socialinę pašalpą atgaline tvarka; 5. Informuoti apie priimtus sprendimus ir nurodyti, kokių papildomų duomenų ar dokumentų reiktų.“

7. Pareiškėjas 2026 m. balandžio 7 d. Savivaldybės administracijai pateikė pretenziją „Dėl administracinio neveikimo, sprendimų teisėtumo ir pareigos pateikti motyvuotą atsakymą“ (toliau – 2026 m. balandžio 7 d. pretenzija), kurioje nurodė, kad „<...> 2026-03-26 ir 2026-03-31 elektroniniu paštu kreipėsi į Druskininkų savivaldybės administraciją dėl: 1. sprendimo atmesti prašymą dėl kredito ir palūkanų apmokėjimo (SPIS sistemoje); 2. 2026-03-31 sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) teisėtumo ir pagrįstumo bei jo peržiūrėjimo. 2026-03-31 Pareiškėjas papildomai pateikė pakartotinį kreipimąsi (priminimą), prašydamas pateikti išsamų ir motyvuotą atsakymą bei informuoti apie kreipimosi registraciją.“ Pareiškėjas pažymėjo, kad iki tol jam nebuvo pateiktas joks atsakymas, nėra suteikta informacija apie kreipimąsi nagrinėjimo eigą ar terminus.

Pretenzijoje, be kita ko, pareiškėjas nurodė, kad Sprendime Nr. (*duomenys neskelbtini*) nėra nurodyta jokių konkrečių faktinių aplinkybių ar duomenų, kuriais remiantis pareiškėjui neskirta socialinė pašalpa, išskyrus bendro pobūdžio finansinių rodiklių pateikimą. Sprendime nėra aiškiai nurodyta: kokios konkrečios aplinkybės lėmė pašalpos neskyrimą pareiškėjui; kokiais konkrečiais duomenimis, įrodymais ar informacijos šaltiniais buvo remtasi priimant sprendimą; ar buvo vertintos aplinkybės, susijusios su pareiškėjo padėtimi darbo rinkoje; koku teisiniu ir faktiniu pagrindu pareiškėjui priskirtos vidutinės pajamos. Pareiškėjo vertinimu, tokiu būdu sprendime nėra atskleistas jo faktinis ir teisinis pagrindas, todėl pareiškėjui nėra sudaryta galimybė suprasti sprendimo priėmimo priežastis ir tinkamai pasinaudoti teise jį apskųsti. Pažymėjo, kad sprendime nėra nurodyta jokia aplinkybė, susijusi su pareiškėjo galimu atsisakymu dirbti ar kitais teisės aktuose numatytais pagrindais, todėl sprendimo grindimas tokiomis aplinkybėmis nebūtų laikytinas teisėtu. Taip pat sprendime pareiškėjui priskirtos vidutinės pajamos (665,86 Eur) neatitinka faktiškai gaunamų pajamų, todėl sprendimas yra nepagrįstas ir šiuo aspektu. Konstatavo, kad sprendimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) yra nemotyvuotas, nepagrįstas faktinėmis aplinkybėmis, neatitinka teisėtumo ir objektyvumo principų, todėl laikytinas neteisėtu ir naikintinu individualiu administraciniu aktu, neatitinkančiu VAI reikalavimų.

Pareiškėjas suformulavo tokius reikalavimus Savivaldybės administracijai: „1. Nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 1 (vieną) darbo dieną nuo šio dokumento gavimo, užregistruoti visus Pareiškėjo 2026-03-26 ir 2026-03-31 pateiktus kreipimus bei šį dokumentą, užtikrinant jų tinkamą apskaitą ir nagrinėjimą; 2. Per 3 (tris) darbo dienas nuo šio dokumento gavimo dienos pateikti informaciją apie visų minėtų kreipimųsi registraciją, nurodant jų registracijos numerius, datas bei atsakingus nagrinėjančius asmenis; 3. Per teisės aktų nustatytą terminą, bet ne vėliau kaip per 10 (dešimt) darbo dienų, pateikti išsamų, motyvuotą ir individualizuotą atsakymą į visus Pareiškėjo pateiktus klausimus, aiškiai ir nedviprasmiškai nurodant: kokie konkretūs duomenys laikomi neteisingais; kokiais konkrečiais įrodymais ir informacijos šaltiniais remtasi; koku teisiniu pagrindu priimtas sprendimas; kaip teisės normos buvo pritaikytos Pareiškėjo individualioje situacijoje; 4. Peržiūrėti 2026-03-31 sprendimą Nr. (*duomenys neskelbtini*) iš naujo, įvertinant tikrąsias faktines aplinkybes, visus Pareiškėjo pateiktus duomenis bei įrodymus ir nepasikliaujant ginčijamais ar nepatikrintais duomenimis; 5. Iki galutinio sprendimo priėmimo nedelsiant sustabdyti Pareiškėjui neigiamų teisinių pasekmių taikymą, kylančių iš sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*), siekiant išvengti nepagrįstos žalos atsiradimo; 6. Gavus patikslintus ir teisingus duomenis, perskaičiuoti socialinę pašalpą ir kitas susijusias išmokas atgaline tvarka nuo jų neteisingo apskaičiavimo momento, užtikrinant Pareiškėjo pažeistų teisių atkūrimą; 7. Informuoti Pareiškėją apie visus priimtus sprendimus, jų teisinį ir faktinį

pagrindimą bei, esant poreikiui, aiškiai nurodyti, kokius papildomus dokumentus ar duomenis būtina pateikti.“

8. Savivaldybės administracija 2026 m. balandžio 30 d. Raštu atsakė į pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. raštą ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenziją. Nurodė, kad šiuo raštu teikia atsakymą į pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. raštą ir 2026 m. balandžio 7 d. raštą (pretenziją), susijusius su K. K. SPIS 2026 m. kovo 5 d. pateikta Paraiška ir Paramos skyriaus priimtu Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Paaiškino, kad Paramos skyrius, gavęs Paraišką, 2026 m. kovo 13 d. informavo K. K., kad Paraiška priimta ir prašė pateikti papildomą informaciją bei duomenis. 2026 m. kovo 15 d. K. K. SPIS pateikė bankų išrašus ir kitus finansinius dokumentus. Nurodė, kad 2026 m. kovo 17 d. Savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus siuntimu Nr. *(duomenys neskelbtini)*, vadovaujantis Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalimi, D. K. buvo pasitelkta atlikti visuomenei naudingą veiklą, kurios trukmė – 72 valandos, taip pat išaiškintos neatvykimo pasekmės ir pareiga pateikti neatvykimą pateisinančius dokumentus. 2026 m. kovo 18 d. D. K. pateikė paaiškinimą dėl visuomenei naudingos veiklos taikymo. Į paaiškinimą D. K. buvo atsakyta 2026 m. balandžio 15 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl paaiškinimo dėl visuomenei naudingos veiklos taikymo“, kuriame pateiktas išsamus atsakymas ir konstatuota, kad D. K. išlieka pareiga vykdyti nustatytą įpareigojimą ir dalyvauti visuomenei naudingoje veikloje teisės aktų nustatyta tvarka. Pacitavo Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 1 ir 4 punktų, 25 straipsnio 1 ir 6 punktų nuostatas ir nurodė, kad Paramos skyrius, išnagrinėjęs Paraiškoje pateiktą informaciją, papildomai pateiktus dokumentus bei iš valstybės registrų gautus duomenis, nustatė, kad bendrai K. K. ir šeimos nariai neišnaudoja kitų teisėtų pajamų gavimo galimybių – K. K. pilnametis vaikas (įskaitomas į šeimos sudėtį) nuosavybės teise turi būstą, kuriame gyvena kiti asmenys, K. K. sutuoktinė D. K. nedalyvavo visuomenei naudingoje veikloje bei nepateikė nedalyvavimą veikloje pateisinančių dokumentų. Pažymėjo, kad vadovaujantis Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 4 p. ir 25 str. 1 p. ir 6 p., socialinė pašalpa teisėtai paskirta tik vaikui. Taip pat nurodė, kad Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* nurodyti šie teisinis ir faktinis pagrindai: Paramos įstatymas, Piniginės socialinės paramos Druskininkų savivaldybėje teikimo tvarkos aprašas, Sprendimo dėl piniginės socialinės paramos skyrimo priėmimo tvarkos aprašas, ir Druskininkų savivaldybės administracijos direktoriaus 2025 m. gegužės 23 d. įsakymas Nr. P36-64 „Dėl įgaliojimo priimti sprendimui ir pasirašyti dokumentus“, atsižvelgta į pareiškėjo prašymą. Teigė, kad Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* yra aiškiai išdėstytas skiriamos socialinės paramos dydžio apskaičiavimo mechanizmas. Konstatavo, kad nurodytos faktinės aplinkybės ir teisinis reglamentavimas patvirtina, kad Paramos skyriaus Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* yra teisėtas ir pagrįstas. Savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. Raštą pasirašė Savivaldybės administracijos direktorė V. J., rašto rengėja – M. S.

9. Pareiškėjas 2026 m. balandžio 30 d. Savivaldybės administracijai pateikė pakartotinę pretenziją „Dėl sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir rašto Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo, motyvų pakankamumo ir pakartotinio peržiūrėjimo“ (toliau – 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinė pretenzija), kurioje pasisakė dėl pareiškėjo pilnamečio vaiko nuosavybės teise turimo būsto ir atsakovės išvados, kad dėl neišnaudotų teisėtų pajamų gavimo galimybių, dėl 665,86 Eur „kitų pajamų“ nustatymo teisinio ir faktinio pagrindo nepakankamumo bei dėl D. K. visuomenei naudingos veiklos vertinimo. Nurodė, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštas nepaisant formalaus reagavimo ir papildomų motyvų pateikimo, reikšminga apimtimi vis dar nepašalina esminių faktinio, teisinio ir procedūrinio pagrindimo trūkumų, todėl negali būti laikomas pakankamu ir pilnai Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimus atitinkančiu atsakymu, bei suformulavo reikalavimus: „1. Ne vėliau kaip per 5 (penkias) darbo dienas arba per kitą trumpiausią teisės aktuose nustatytą terminą nuo šio dokumento gavimo dienos pateikti išsamų, individualizuotą ir objektyviais duomenimis pagrįstą paaiškinimą, koku konkrečiu faktiniu, teisiniu ir metodologiniu vertinimo pagrindu Pareiškėjo pilnamečio vaiko nuosavybės teise valdomas nekilnojamas turtas buvo susietas su „neišnaudotomis teisėtomis pajamų gavimo galimybėmis“, nurodant ne tik bendrą išvadą, bet ir konkretų priežastinį ryšį tarp nustatytų faktų, jų teisinio vertinimo bei Pareiškėjui sukeltų teisinių pasekmių, aiškiai pateikiant: kokie konkretūs faktiniai duomenys, dokumentai, registrų įrašai ar kiti įrodymai tai patvirtina; ar buvo nustatytos realios, o ne hipotetinės, preziumuojamos ar teoriškai numanomos pajamos; ar buvo atliktas individualus turto faktinės būklės, ekonominio likvidumo,

realaus tinkamumo pajamoms generuoti, investicinio poreikio ir socialinio proporcingumo vertinimas; – koku konkrečiu teisės aktu, jo norma, aiškinimu ir faktinių aplinkybių vertinimo metodu remiantis buvo padaryta Pareiškėjui neigiamas pasekmes sukėlusį išvada. 2. Per tą patį terminą pateikti išsamų, detalų, dokumentais pagrįstą ir patikrinamą 665,86 Eur „kitų pajamų“ sumos išskaidymą, aiškiai identifikuojant kiekvieną atskirą komponentą pagal: pajamų rūšį; konkretų pajamų šaltinį; laikotarpį; pajamas pagrindžiantį registrą, instituciją, pažymą ar kitą dokumentą; duomenų gavimo datą; informaciją, ar kiekviena suma yra faktinė, deklaruota, preziumuojama, hipotetinė ar apskaičiuota pagal prielaidą; konkretų teisinį pagrindą, kuriuo remiantis kiekviena suma buvo įtraukta į bendrą vertinimą; kurie konkretūs komponentai buvo lemiami priimant Pareiškėjui neigiamą sprendimą. 3. Pateikti išsamų visų registrų, informacinių sistemų, pažymų, institucinių atsakymų, trečiųjų asmenų pateiktų duomenų, vidaus dokumentų ar kitų sprendimui Nr. (*duomenys neskelbtini*) reikšmingų duomenų sąrašą, aiškiai nurodant: kiekvieno konkretaus šaltinio turinį; jo teisinę reikšmę; jo faktinę reikšmę; jo įtaką galutiniam sprendimui; ar buvo atliktas šių duomenų tikslumo, aktualumo, patikimumo ir individualaus pritaikomumo vertinimas. 4. Pateikti pilną, individualizuotą ir proporcingumo principą atitinkantį D. K. situacijos vertinimą, aiškiai nurodant: kokios konkrečios jos pateiktos faktinės aplinkybės buvo įvertintos; kokie konkretūs dokumentai ar paaiškinimai buvo laikyti nepakankamais; kokiais konkrečiais faktais ir teisiniais motyvais jie buvo atmesti; kaip konkrečiai buvo taikytas Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintas proporcingumo principas; ar buvo vertintos šeimos socialinės, ekonominės, sveikatos, mažamečio vaiko priežiūros ir faktinės organizacinės aplinkybės; kodėl buvo pasirinkta būtent griežčiausia socialinės paramos ribojimo priemonė; kodėl mažiau ribojančios, proporcingesnės ar socialiai teisingesnės priemonės buvo laikytos netaikytinomis arba nepakankamomis; kaip toks sprendimas suderinamas su gero administravimo, socialinio teisingumo ir individualizavimo principais. 5. Nedelsiant inicijuoti pakartotinį sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) teisėtumo, pagrįstumo ir faktinio tikslumo peržiūrėjimą, jeigu paaiškėtų arba egzistuočiau pagrįstų abejonių, kad visas sprendimas ar jo dalis buvo grindžiami: prielaidomis; hipotetiniais ar preziumuojamais vertinimais; nepakankamai individualizuotais duomenimis; netiksliais ar nepakankamai patikrintais registrais; nepakankamai motyvuotomis išvadomis; neišsamiais faktinių aplinkybių vertinimu; neproporcingu teisės normų taikymu. 6. Iki galutinio, išsamiai motyvuoto ir objektyviais duomenimis pagrįsto sprendimo priėmimo įvertinti būtinybę sustabdyti Pareiškėjui taikomas neigiamas teises ir socialines pasekmes, jeigu egzistuoja objektyviai pagrįstų abejonių dėl sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) faktinio, teisinio ar procedūrinio pagrįstumo, siekiant išvengti tęstinės, neproporcingos ir galimai sunkiau ištaisomos žalos. 7. Pateikti atsakymą tokiu teisinio konkretumo, aiškumo, detalumo ir individualizavimo lygiu, kuris realiai, o ne formaliai užtikrintų Pareiškėjo teisę: suprasti tikrąsias sprendimo priėmimo priežastis; patikrinti sprendimo faktinį ir teisinį pagrindumą; veiksmingai įgyvendinti teisę į administracinę ir teisminę gynybą; apsisaugoti nuo galimai neteisėtų, neproporcingų ar objektyviai nepagrįstų viešojo administravimo sprendimų.“

10. Savivaldybės administracija 2026 m. gegužės 29 d. Raštu atsakė į pareiškėjo 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinę pretenziją. Pažymėjo, kad į visus keliamus klausimus jau buvo išsamiai atsakyta 2026 m. balandžio 30 d. Raštu. Nurodė, kad 2026 m. balandžio 30 d. raštu išsamiai paaiškino, kad sprendimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) yra teisėtas ir pagrįstas, nurodė jo teisinius ir faktinius pagrindus, pajamų apskaičiavimo mechanizmą bei D. K. nedalyvavimo visuomenei naudingoje veikloje aplinkybes. Teigė, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštu, atsakydama į pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. raštą ir 2026 m. balandžio 7 d. raštą (pretenziją), buvo pateikusi išsamius paaiškinimus.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 2 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai ikiteismine tvarka nagrinėja suinteresuotų asmenų skundus (prašymus) dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ar veiksmų (neveikimo) viešojo administravimo srityje. Nagrinėdama ginčą, Komisija turi patikrinti viešojo administravimo subjekto priimto akto pagrįstumą bei teisėtumą šiais aspektais, visų pirma, ar jis priimtas kompetentingo subjekto; ar buvo laikytasi pagrindinių procedūrų, ypač taisyklių, turėjusių užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą.

Sprendžiant klausimą dėl 2026 m. balandžio 30 d. Rašto ir 2026 m. gegužės 29 d. Rašto teisėtumo, pirmiausia pažymėtina, kad Savivaldybės administracija yra viešojo administravimo subjektas, veikė viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai taikytinos VAĮ nuostatos, kurios, be kita ko, nustato viešojo administravimo principus, garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (VAĮ 1 straipsnio 1 dalis).

Viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad viešojo administravimo subjektai vykdydami įstatymais joms priskirtą veiklą, veiktų tik taip, kaip numato teisės aktai. VAĮ 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-7/2012). VAĮ 3 straipsnio 8 punkte yra įtvirtintas nepiktnaudžiavimo valdžia principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektams draudžiama atlikti viešojo administravimo funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų viešojo administravimo įgaliojimų arba priimti administracinius sprendimus siekiant kitų, negu įstatymų ar kitų teisės aktų nustatyta, tikslų. VAĮ 3 straipsnio 9 punkte įtvirtinto objektyvumo principo turinys reiškia, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs.

Ginčo teisinius santykius taip pat reglamentuoja Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Paramos įstatymas (redakcija, galiojusi nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2026 m. birželio 1 d.), Tvarkos aprašas [pastaba: neteko galios nuo 2026 m. birželio 1 d.; nuo 2026 m. birželio 1 d. galioja Piniginės socialinės paramos teikimo Druskininkų savivaldybėje tvarkos aprašas, patvirtintas Druskininkų savivaldybės tarybos 2026 m. gruodžio 29 d. sprendimu Nr. T1-40].

Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 43 punkte įtvirtinta savarankiškoji savivaldybės funkcija – teikti socialines pašalpas nustatytas Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatyme. Piniginės socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, taip pat piniginės socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugę asmenys yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas nustato Paramos įstatymas. Pagal šio įstatymo 4 str. 1 d., piniginę socialinę paramą savivaldybės teikia vykdydamos savarankiškąją savivaldybių funkciją, kuri yra finansuojama iš savivaldybių biudžetų lėšų. Iškiriamos dvi piniginės socialinės paramos rūšis: 1) socialinė pašalpa; 2) būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos (Paramos įstatymo 5 str.).

Teisė į socialinę pašalpą įgyjama kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka atitinkant visus Paramos įstatymo 6 str. numatytus reikalavimus: 1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto Paramos įstatymo 14 str., vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto Paramos įstatymo 14 str., vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į socialinę pašalpą, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį socialinė pašalpa buvo paskirta, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas; 2) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal Paramos įstatymo 17 ir 18 str., tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio; 3) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš Paramos

įstatymo 8 str. nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą.

Sąlygos teisei į socialinę paramą nustatyti įtvirtintos Paramos įstatymo 8 str., socialinės pašalpos dydžio nustatymo mechanizmas įtvirtintas Paramos įstatymo 9 str., o 14 str. 1 d. nustatyta, koks bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimas turtas įskaitomas, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turtą skiriant piniginę socialinę paramą. Turto vertės normatyvo piniginei socialinei paramai gauti apskaičiavimas reglamentuotas Paramos įstatymo 16 str. Paramos įstatymo 17 str. įvardinta, kokios visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamos pajamos įskaitomos skiriant piniginę socialinę paramą, o 18 str. reglamentuotas pajamų socialinei pašalpai gauti apskaičiavimas.

Piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų pareigos yra nustatytos Paramos įstatymo 25 straipsnyje, tarp jų – išnaudoti visas teisėtai kitų pajamų gavimo galimybes (sudaryti teismo patvirtintą sutartį dėl vaiko (įvaikio) materialinio išlaikymo, kreiptis dėl išmokų, mokamų pagal Lietuvos Respublikos vaikų išlaikymo išmokų įstatymą, kitų priklausančių išmokų ir (ar) pašalpų ir kita) (25 str. 1 p.); Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka dalyvauti savivaldybės administracijos organizuojamoje visuomenei naudingoje veikloje (25 str. 6 p.).

Savivaldybės pareigos ir teisės teikiant piniginę socialinę paramą yra nustatytos Paramos įstatymo 23 straipsnyje. Savivaldybės administracija, teikdama piniginę socialinę paramą, turi teisę: darbingus nedarbingius (taip pat savarankiškai nedarbingius) ar dirbančius (taip pat savarankiškai dirbančius), atsižvelgiant į darbo laiko ar veiklos trukmę, nesimokančius darbingo amžiaus asmenis, gaunančius piniginę socialinę paramą bendra šio įstatymo nustatyta tvarka arba gaunančius piniginę socialinę paramą, nustatytą šioje dalyje ir (ar) šio straipsnio 3 dalyje, ir nedalyvaujančius aktyvios darbo rinkos politikos priemonėse ir (ar) savivaldybės administracijos parengtoje užimtumo didinimo programoje, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pasitelkti visuomenei naudingai veiklai atlikti; (23 str. 2 d. 1 p.); 4) jeigu bent vienas iš bendrai gyvenančių asmenų nevykdo Paramos įstatymo 25 straipsnio 1, 4, 5 ir 6 punktuose nustatytų pareigų, socialinę pašalpą skirti tik vaikui (įvaikiui) ar vaikams (įvaikiams), įskaitant pilnamečius vaikus (įvaikius), kai jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą ir laikotarpiu nuo bendrojo ugdymo programos baigimo dienos iki tų pačių metų rugsėjo 1 dienos, pasirenkant ar derinant jos teikimo formą (formas) (pinigiais ir (ar) nepinigine forma), o kompensacijų neteikti ar nutraukti jų teikimą, iki pareigos bus įvykdytos (23 str. 2 d. 4 p.).

Tvarkos aprašas kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu ir skundžiamų Raštų priėmimo metu reglamentavo piniginės socialinės paramos skyrimo ir mokėjimo tvarką, pagrindus, kai socialinė parama skiriama kitais Paramos įstatyme nenumatytais atvejais <...> (1 p.). Bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus Paramos įstatymo 6 straipsnyje nurodytus reikalavimus (20 p.). Prašymą-paraišką pateikęs asmuo apie priimtą sprendimą dėl piniginės socialinės paramos skyrimo ar neskystimo yra informuojamas asmens prašyme-paraiškoje nurodytu informavimo būdu ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos. Jeigu piniginei socialinei paramai neskystama, nurodoma neskystimo priežastis ir šio sprendimo apskundimo tvarka. <...> (50 p.).

Pažymima, kad Komisijoje nagrinėjamos bylos ribas apibrėžia suinteresuoto asmens kreipimasis dėl tam tikro sprendimo priėmimo ir viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas ar atlikti veiksmai. Komisija sprendžia dėl administracinio sprendimo ar veiksmų teisėtumo atsižvelgdama į tai, koks prašymas buvo paduotas institucijai ir kokį sprendimą turėjo teisę priimti institucija nagrinėdama jai paduotą prašymą, ar priimtas sprendimas atitinka aukštesnės galios teisės aktus, ar šis sprendimas priimtas surinkus pakankamai faktinių duomenų, ar nagrinėjant klausimą nebuvo pažeistos procedūrinės taisyklės, o kartu ir besikreipiančio asmens teisės.

Dėl 2026 m. balandžio 30 d. Rašto ir 2026 m. gegužės 29 d. Rašto teisėtumo

Byloje pateikti duomenys patvirtina nustatytas faktines aplinkybes, kad pareiškėjas 2026 m. kovo 5 d. atsakovei pateikė Paraišką piniginei socialinei paramai gauti, kuria prašė skirti socialinę pašalpą už 2026 m. kovo, balandžio ir gegužės mėn. Išnagrinėjęs pateiktą Paraišką, atsakovės Paramos skyriaus Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* socialinę pašalpą buvo paskirta tik vaikui. Dėl Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo ir peržiūrėjimo pareiškėjas 2026 m. kovo 31 d.

kreipėsi į Savivaldybės administraciją, prašydamas įvertinti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumą ir pagrįstumą. Negavęs atsakymo į savo kreipimąsi, pareiškėjas 2026 m. balandžio 7 d. Savivaldybės administracijai pateikė pretenziją „Dėl administracinio neveikimo, sprendimų teisėtumo ir pareigos pateikti motyvuotą atsakymą“. Savivaldybės administracija 2026 m. balandžio 30 d. Raštu atsakė į pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundą ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenziją, susijusius su 2026 m. kovo 5 d. pateikta Paraiška ir Paramos skyriaus priimtu Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Pareiškėjas 2026 m. balandžio 30 d. Savivaldybės administracijai pateikė pakartotinę pretenziją „Dėl sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir rašto Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo, motyvų pakankamumo ir pakartotinio peržiūrėjimo“, į kurią Savivaldybės administracija atsakė 2026 m. gegužės 29 d. Raštu.

Pareiškėjo vertinimu, Savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. Raštas laikytinas neteisėtu ir naikintinu, nes juo nebuvo tinkamai išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. ir 2026 m. balandžio 7 d. kreipimuose nurodyti argumentai. 2026 m. balandžio 30 d. Rašte Savivaldybės administracija pirmą kartą išsamiau nurodė faktines aplinkybes, kuriomis grindžia socialinės pašalpos skyrimą tik vaikui, ir pažymi, kad šios aplinkybės ir motyvai turėjo būti nurodyti pačiame Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)*, o ne vėlesniame paaiškinamajame rašte. Savivaldybės administracija nepaaiškino, kodėl esminės faktinės aplinkybės nebuvo nurodytos Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)*, neįvertino pareiškėjo argumento, kad Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* nesudaro galimybės suprasti tikrųjų jo priėmimo motyvų, ir nepriėmė jokio naujo administracinio sprendimo.

Atsakovės nuomone, pareiškėjo argumentai dėl 2026 m. balandžio 30 d. Rašto neteisėtumo iš esmės nėra nukreipti į 2026 m. balandžio 30 d. Rašto, kaip savarankiško atsakymo į 2026 m. kovo 31 d. ir 2026 m. balandžio 7 d. kreipimusis, teisėtumo vertinimą. Priešingai, pareiškėjas visais nurodytais argumentais iš esmės ginčija Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* motyvavimo pakankamumą, faktinio pagrindo atskleidimą ir socialinės pašalpos skyrimo tik vaikui pagrįstumą. Nurodo, kad 2026 m. balandžio 30 d. Rašte taip pat informavimo tikslais buvo nurodytas taikytas teisinis reglamentavimas, paaiškinta, kokias aplinkybes Paramos skyrius vertino nagrinėdamas Paraišką ir priimdamas Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Atsakovės vertinimu, 2026 m. balandžio 30 d. Rašto panaikinimas savaime nepanaikintų Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*, nepakeistų jo sukeltų teisinių pasekmių ir nesudarytų savarankiško pagrindo laikyti, kad pareiškėjo 2026 m. kovo 5 d. Paraiška turi būti nagrinėjama iš naujo.

Pareiškėjas nurodo, kad Savivaldybės administracijos 2026 m. gegužės 29 d. Raštas taip pat laikytinas neteisėtu ir naikintinu, nes juo nebuvo iš esmės išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinėje pretenzijoje nurodyti argumentai. Pareiškėjo vertinimu, savivaldybės administracija privalėjo 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinėje pretenzijoje nurodytus argumentus įvertinti individualiai, aiškiai ir motyvuotai. Teigia, kad 2026 m. gegužės 29 d. Rašte nėra pateikta individualizuoto atsakymo į esminį pareiškėjo argumentą, kad Sprendime Nr. *(duomenys neskelbtini)* nebuvo nurodyti faktiniai ir teisiniai pagrindai. Mano, kad 2026 m. gegužės 29 d. Raštas laikytinas formalium, neišsamium ir neindividualizuotu atsakymu, neatitinkančiu VAI reikalavimų bei gero administravimo, objektyvumo ir teisėtumo principų.

Atsakovės nuomone, 2026 m. gegužės 29 d. Rašto neteisėtumas grindžiamas pareiškėjo nesutikimu su Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir 2026 m. balandžio 30 d. Raštu. Pareiškėjas per 2026 m. gegužės 29 d. Rašto ginčijimą iš esmės siekia to paties rezultato – kad būtų iš naujo vertinamas Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Pažymi, kad Savivaldybės administracija 2026 m. gegužės 29 d. Rašte nurodė, kad į visus pareiškėjo keliamus klausimus jau buvo išsamiai atsakyta 2026 m. balandžio 30 d. Raštu. Atsakovės vertinimu, nėra pagrindo pripažinti 2026 m. gegužės 29 d. Rašto neteisėtu ir jį naikinti. 2026 m. gegužės 29 d. Raštas buvo priimtas atsakant į pakartotinę pareiškėjo pretenziją, jame pagrįstai remtasi 2026 m. balandžio 30 d. Raštu jau pateiktais išsamiais paaiškinimais, o naujų materialinių teisinių pasekmių pareiškėjui šis raštas nesukūrė.

Komisija pažymi, kad atsakovė privalėjo tinkamai kvalifikuoti pareiškėjo kreipimąsi, nustatyti jos kompetencijai priskirtus klausimus ir į juos atsakyti arba motyvuotai atsisakyti tai padaryti.

VAI 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės

aktuose nustatytus veiksmus. Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAĮ 2 straipsnio 12 dalis). *Administracinis sprendimas* – teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei (VAĮ 2 straipsnio 5 dalis).

VAĮ 14 straipsnyje numatyta, kad asmuo turi teisę apskusti viešojo administravimo subjekto priimtą administracinį sprendimą ar kitokį viešojo administravimo subjekto atsakymą į asmens prašymą ar skundą <...> šio įstatymo nustatyta tvarka per vieną mėnesį nuo administracinio sprendimo ar atsakymo įteikimo (paskelbimo) asmeniui <...> dienos tam pačiam viešojo administravimo subjektui arba aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui <...>.

Teismų praktikoje kvalifikuojant viešojo administravimo subjektų priimtus dokumentus, tiek asmenų kreipimuisi į pastaruosius, taikomas turinio viršenybės prieš formą principas. Ne kartą pabrėžta, kad viešojo administravimo subjekto priimto akto kvalifikavimo ir teisinio vertinimo negali lemti tik formalūs kriterijai, iš jų ir jo pavadinimas. Asmens kreipimosi į viešojo administravimo subjektą forma nustatoma, atsižvelgiant (vertinant) į tokio kreipimosi turinį, o ne jo pavadinimą (žr., pvz., LVAT 2012 m. kovo 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A602-1252/2012; 2012 m. rugsėjo 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A520-2918/2012; 2012 m. spalio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A492-2452/2012; 2014 m. vasario 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A662-494/2014).

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu Nr. (*duomenys neskelbtini*), pasirinko vieną iš alternatyvių Sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) apskundimo būdų, kurie buvo nurodyti Sprendime Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir nustatyti VAĮ 14 straipsnyje, ir jį apskundė aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui – Savivaldybės administracijos direktoriui.

Komisijos vertinimu, pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. ir 2026 m. balandžio 7 d. kreipimaisi pagal jų turinį ir suformuluotus prašymus laikytini pareiškėjo skundais, kurių turinys atskleistas VAĮ 2 straipsnio 12 dalyje – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti. Pareiškėjas pasinaudojo administracinio sprendimo apskundimo tvarka, paduodamas aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui – Savivaldybės administracijos direktoriui – skundą dėl Savivaldybės administracijos įgalioto asmens – Savivaldybės administracijos Paramos skyriaus vedėjo pavaduotojos M.S. – priimto Sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) teisėtumo ir pagrįstumo.

VAĮ 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „*Administracinė procedūra* – pagal šį įstatymą viešojo administravimo subjekto atliekami privalomi veiksmai nagrinėjant skundą apie viešojo administravimo subjekto veiksmus, neveikimu ar administraciniais sprendimais galimai padarytą asmens, nurodyto skunde, teisių ir teisėtų interesų pažeidimą ir priimant dėl to administracinės procedūros sprendimą.“ Pagal VAĮ 2 straipsnio 3 dalį „*Administracinės procedūros sprendimas* – administracinis sprendimas, kurio priėmimu baigiama administracinė procedūra.“

Procesiniu požiūriu asmens teisės į teisinę gynybą įgyvendinamos teikiant skundą (apeliaciją) atitinkamam viešojo administravimo subjektui ir tokios gynybos pagrindas yra tarp viešojo administravimo subjekto ir asmens kilęs administracinio pobūdžio ginčas (konfliktas), iš kurio kyla teisinis asmens suinteresuotumas jo pažeistos teisės gynimu. Pažymėtina, kad šios procedūros vykdymas, nagrinėjant asmenų skundus, yra privalomai vykdoma viešojo administravimo funkcija.

Taigi, pagal VAĮ 2 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą administracinės procedūros sąvoką skundai dėl viešojo administravimo subjektų neteisėtų veiksmų privaloma tvarka turi būti nagrinėjami administracinės procedūros metu, kurios atlikimą reglamentuoja VAĮ III skyriaus nuostatos.

Aptartą teisinį reguliavimą įvertinus nustatytą nagrinėjamos bylos aplinkybių kontekste konstatuotina, kad šiuo konkrečiu atveju Savivaldybės administracijos direktoriui, kuris vadovauja Savivaldybės administracijai ir yra įstaigos vadovas (VSĮ 34 straipsnio 1 dalis), kilo pareiga pradėti ir vykdyti administracinę procedūrą pagal pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundą ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenziją, kuriuose pareiškėjas nurodė, kad yra pažeistos jo teisės ir prašė jas apginti (VAĮ 2 straipsnio 12 dalis, 14 straipsnis).

Savivaldybės administracijos direktorius pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundą ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenziją dėl paramos skyriaus priimto individualaus administracinio akto – Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* – turėjo išnagrinėti kaip viešojo administravimo subjektas, kontroliuojantis Paramos skyriaus veiksmus, t. y. Savivaldybės administracijos direktorius privalėjo atlikti viešojo administravimo procedūrą – kontrolės funkciją ir priimti savo individualų administracinį teisės aktą – administracinės procedūros sprendimą.

Atsakovė nurodo, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštu pareiškėjui pateiktas atsakymas yra informacinio-aiškinamojo pobūdžio ir nesukelia teisinių pasekmių. Komisija neturi pagrindo sutikti su šiuo atsakovės argumentu. 2026 m. balandžio 30 d. Rašte, be kita ko, yra nurodyta, kad juo atsakoma į pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundą ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenziją, kuriais pareiškėjas prašė įvertinti Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumą ir pagrįstumą, sustabdyti skaičiuojamų pajamų taikymą ir perskaičiuoti socialinę pašalpą atgaline tvarka. Šiuose kreipimuose pareiškėjas aiškiai nurodė, kad Sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* galėjo būti pažeistos jo teisės ir teisėti interesai, ginčijo sprendimo faktinį bei teisinį pagrįstumą ir prašė konkrečių jo teisių gynimo veiksmų: peržiūrėti sprendimą, sustabdyti jo neigiamas pasekmes, perskaičiuoti socialinę pašalpą ir atkurti, pareiškėjo vertinimu, pažeistas teises. Be to, 2026 m. balandžio 30 d. Rašte atsakovė pateikė išvadą, kad „[n]urodytos faktinės aplinkybės ir teisinis reglamentavimas patvirtina, kad Paramos skyriaus Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* yra teisėtas ir pagrįstas“. Taigi 2026 m. balandžio 30 d. Raštu pareiškėjui buvo ne vien pateikta informacija, bet iš esmės atmesti pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundas ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenzija ir užbaigtas jo inicijuotas Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* peržiūrėjimas administracine tvarka.

Komisija pažymi, kad VAI pateiktas administracinės procedūros sampratos apibrėžimas ir administracinės procedūros atlikimo tvarką reglamentuojančios VAI III skyriaus nuostatos nenustato viešojo administravimo subjekto diskrecijos, o priešingai, nustato pareigą atlikti privalomus veiksmus nagrinėjant skundą apie viešojo administravimo subjekto veiksmus, neveikimu ar administraciniais sprendimais galimai padarytą asmens, nurodyto skunde, teisių ir teisėtų interesų pažeidimą.

Administracinės procedūros ypatumai reglamentuoti VAI trečiame skyriuje, kurio 23 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad administracinę procedūrą pradeda viešojo administravimo subjekto vadovas arba jo įgaliotas pareigūnas, valstybės tarnautojas, kitas įstatymų nustatytą specialų statusą turintis fizinis asmuo, darbuotojas arba viešojo administravimo subjekto vadovo ar jo įgalioto asmens sudaryta komisija rašytiniu pavedimu per 3 darbo dienas nuo skundo gavimo dienos. Minėtame straipsnyje taip pat nurodyta, kad draudžiama persiųsti (perduoti) skundą nagrinėti pareigūnui, valstybės tarnautojui, kitam įstatymų nustatytą specialų statusą turinčiam fiziniui asmeniui ar darbuotojui, o kai skundas dėl viešojo administravimo subjekto veiksmų ar neveikimo paduodamas aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui, – viešojo administravimo subjektui ar jo struktūriniui padaliniui, kurių veiksmas yra skundžiamas (23 straipsnio 2 dalis).

Nagrinėjamu atveju skundžiamą 2026 m. balandžio 30 d. Raštą pasirašė Savivaldybės administracijos direktorė V. J., tačiau jo rengėja yra Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)* priėmusi Savivaldybės administracijos Paramos skyriaus vedėjo pavaduotoja M. S.

Remdamasi teisiniu reglamentavimu, kuris aptartas aukščiau, Komisija daro išvadą, kad Savivaldybės administracijos direktorė V. J., pavesdama pareiškėjo skundus dėl Savivaldybės administracijos įgalioto asmens – Savivaldybės administracijos Paramos skyriaus vedėjo pavaduotojos M. S. – priimto Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo ir pagrįstumo nagrinėti ir atsakymą į juos rengti pačiai Paramos skyriaus vedėjo pavaduotojai M. S., tinkamai neįvertino VAI 23 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų nuostatų, pagal kurias yra draudžiama persiųsti (perduoti) skundą nagrinėti pareigūnui, valstybės tarnautojui, kitam įstatymų nustatytą specialų statusą turinčiam fiziniui asmeniui ar darbuotojui, o kai skundas dėl viešojo administravimo subjekto veiksmų ar neveikimo paduodamas aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui, – viešojo administravimo subjektui ar jo struktūriniui padaliniui, kurių veiksmas yra skundžiamas.

Vien tai, kad galutinį dokumentą pasirašė Savivaldybės administracijos direktorė, savaime nepašalina administracinės procedūros pažeidimo. VAI 23 straipsnio 2 dalyje nustatytas draudimas apima ne tik formalų sprendimo pasirašymą, bet ir skundo perdavimą nagrinėti ar atsakymą rengti asmeniui arba struktūriniui padaliniui, kurio veiksmas skundžiamas. Šio draudimo paskirtis –

užtikrinti nepriklausomą, nešališką ir objektyvią skundžiamo administracinio sprendimo kontrolę. Asmuo, priėmęs ginčijamą sprendimą, negali pats atlikti savo sprendimo teisėtumo kontrolės ir rengti išvadų dėl jo pagrįstumo. Todėl pareiškėjo skundo perdavimas atsakymą rengti Sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)* priėmusiai darbuotojai yra esminis administracinės procedūros pažeidimas. Juo buvo paneigtos administracinės procedūros objektyvumo garantijos ir neužtikrintas realus aukštesnio pagal pavaldumą subjekto atliekamas ginčijamo sprendimo patikrinimas.

Byloje atsakovė nepateikė duomenų, iš kurių būtų galima spręsti, kad Savivaldybės administracijos direktorius, gavęs pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundą ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenziją dėl Paramos skyriaus priimto administracinio Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kuri priėmė Paramos skyriaus vedėjo pavaduotoja M. S., per tris darbo dienas nuo skundo gavimo dienos tinkamai atliko VAI 23 straipsnio 1 dalyje nustatytus privalomus veiksmus pradėti ir vykdyti administracinę procedūrą. Priešingai, 2026 m. balandžio 30 d. Raštas buvo parengtas kaip bendro pobūdžio atsakymas ir paaiškinimas, nors jame faktiškai išspręstas pareiškėjo skundas – konstatuota, kad Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtas ir pagrįstas. Akivaizdu, kad Savivaldybės administracijos direktorė V. J., priimdama skundžiamą 2026 m. balandžio 30 d. Raštą ir 2026 m. gegužės 29 d. Raštą, VAI III skyriaus nuostatų nepaisė, todėl pažeidė administracinės procedūros pradėjimo, vykdymo ir administracinės procedūros sprendimo, kuriuo turi būti užbaigiama administracinė procedūra, priėmimo procedūras.

Asmens, dėl kurio galimai pažeistų teisių ar teisėtų interesų yra pradėta administracinė procedūra, teisės nurodytos VAI 22 straipsnyje: 1) susipažinti su administracinės procedūros metu gautais dokumentais ir kita informacija; 2) pateikti papildomą informaciją ir duoti paaiškinimus; 3) pareikšti nušalinimą administracinę procedūrą vykdančiam pareigūnui, valstybės tarnautojui, kitam įstatymų nustatytą specialų statusą turinčiam fiziniam asmeniui ar darbuotojui; 4) turėti vertėją; 5) dalyvauti tikrinant faktinius duomenis vietoje; 6) teikti savo nuomonę administracinės procedūros metu kylančiais klausimais; 7) gauti administracinės procedūros sprendimą; 8) apskųsti priimtą administracinės procedūros sprendimą, pareigūno, valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens ar darbuotojo veiksmus, jeigu jie turi piktnaudžiavimo ar biurokratizmo požymių (kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatyme); 9) turėti atstovą. Administracinės procedūros atlikimo tvarka reglamentuota VAI 25–28 straipsniuose.

Komisijos vertinimu, byloje atsakovė nepateikė duomenų, patvirtinančių, kad nagrinėjamu atveju pareiškėjui, kaip asmeniui, dėl kurio galimai pažeistų teisių ar teisėtų interesų turėjo būti pradėta administracinė procedūra, buvo suteikta galimybė realizuoti asmens teisės, kurios detalizuojamos VAI 22 straipsnyje, ir, kad administracinė procedūra buvo atlikta vadovaujantis VAI 25–27 straipsnių nuostatomis.

Vertinant skundžiamo 2026 m. balandžio 30 d. Rašto atitiktį aukščiau paminėtiems ir VAI 10 straipsnio 5 dalies reikalavimams, pastebėtina, kad jame nėra pateikta išsamaus 2026 m. kovo 31 d. skundo ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenzijos metu nustatytų faktinių aplinkybių ir surinktų duomenų vertinimo bei teisinės jų kvalifikacijos, lėmusios padarytą išvadą. Atsakovei 2026 m. balandžio 30 d. Rašte išdėstyto sprendimo, kad Paramos skyriaus Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* yra teisėtas ir pagrįstas, nepagrindus objektyvia faktinių duomenų ir pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundo ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenzijos argumentų ir keliamų klausimų analize bei vertinimu, iš esmės tampa neįmanomas ir pačio administracinio akto teisėtumo vertinimas teisinių santykių kvalifikavimo prasme. Pažymėtina, kad teisinio santykio kvalifikavimas turi būti atliktas pačiu administraciniu aktu, kuriame išdėstomi tiek faktiniai, tiek teisiniai jo priėmimo pagrindai.

Komisija taip pat pažymi, kad pareigos motyvuoti individualius administracinius aktus ir nurodyti teisės normas, kuriomis remiantis priimtas ginčo sprendimas, nepaisymas apsunkina atliekamą tokių aktų teisėtumo patikrą. LVAT yra išaiškinęs, kad administracinio akto priėmimo motyvai turi būti nurodyti pačiame akte, todėl ginčijamo akto priėmimo motyvų nurodymas atsakovo teismui pateiktuose procesiniuose dokumentuose ar teismo proceso metu, neturi būti vertinamas ir įtakos tinkamai nemotyvuoto sprendimo teisėtumui nedaro. Šiuo aspektu LVAT yra nurodęs, kad individualaus administracinio akto motyvų nenurodymas pačiame akte ir jų papildymas nagrinėjant ginčą iš principo nėra toleruotini, kadangi kliudo suinteresuotam asmeniui pasirinkti būdus bei

priemonės dėl savo teisių ar interesų gynimo (žr., pvz., LVAT 2020 m. kovo 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1465-629/2020).

Atsakovė taip pat yra saistoma gero administravimo principo imperatyvų. Šis principas įtvirtintas svarbiausiuose nacionalinio lygmens (Lietuvos Respublikos Konstitucijos straipsnio 5 straipsnio 3 dalies nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms) bei tarptautiniuose dokumentuose (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis ir kt.). Iš gero administravimo principo išplaukia, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, privalo dirbti rūpestingai ir veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Pagal gero administravimo principą valstybės institucijos turi vykdyti procedūrą nešališkai ir objektyviai, išaiškinti visas klausimui spręsti reikšmingas aplinkybes, išklausti asmenis, kurių atžvilgiu priimami administraciniai sprendimai, taip pat užtikrinti, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų (žr., pvz., LVAT 2019 m. rugsėjo 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-5184-575/2019, 2012 m. spalio 4 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A502-134/2012, 2013 m. kovo 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A756-708/2013, 2014 m. balandžio 22 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A143-816/2014; kt.).

Komisija daro išvadą, kad atsakovė skundžiamą 2026 m. balandžio 30 d. Raštą priėmė pažeisdama pagrindines procedūras, įtvirtintas VAĮ 23 straipsnio 1 ir 2 dalyse, turėjusias užtikrinti objektyvų pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundo ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenzijos nagrinėjimą, visų aplinkybių įvertinimą bei skundžiamo 2026 m. balandžio 30 d. Rašto pagrįstumą.

Komisija konstatuoja, kad skundžiamas 2026 m. balandžio 30 d. Raštas priimtas tinkamai nepradėjus administracinės procedūros, nenustačius, kad administracinė procedūra pavesta nešališkam ir kompetentingam asmeniui, skundų nagrinėjimą bei atsakymo rengimą faktiškai perdavus darbuotojai/valstybės tarnautojai, kurios priimtas sprendimas buvo skundžiamas, neužtikrinus objektyvios ir nepriklausomos Sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) kontrolės, nepriėmus VAĮ reikalavimus atitinkančio administracinės procedūros sprendimo. Šie pažeidimai negali būti laikomi vien formaliais. Jie tiesiogiai susiję su institucijos nešališkumu, procedūros objektyvumu ir pareiškėjo teise į veiksmingą jo skundo išnagrinėjimą. Komisijos vertinimu, dėl nurodytų priežasčių Skundžiamas 2026 m. balandžio 30 d. Raštas negali būti laikomas pagrįstu ir teisėtu.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 91 straipsnio 1 dalyje yra įtvirtinta, kad skundžiamas teisės aktas (ar jo dalis) turi būti panaikintas, jeigu jis yra: 1) neteisėtas iš esmės, tai yra savo turiniu prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams; 2) neteisėtas dėl to, kad jį priėmė nekompetentingas viešojo administravimo subjektas; 3) neteisėtas dėl to, kad jį priimant buvo pažeistos pagrindinės procedūros, ypač taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą.

Remdamasi byloje nustatytais faktinėmis aplinkybėmis, ginčo klausimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis ir teismų praktikos išaiškinimais, Komisija konstatuoja, kad atsakovės Druskininkų savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. Raštas Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuriuo išnagrinėtas pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundas dėl Paramos skyriaus Sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenzija, prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams ir priimtas pažeidžiant pagrindines taisykles, turėjusias užtikrinti objektyvų visų reikšmingų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą. Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu Komisija pripažįsta pagrįstu pareiškėjo skundo reikalavimą panaikinti skundžiamą 2026 m. balandžio 30 d. Raštą, todėl jis naikintinas (ABTĮ 91 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktai).

Komisijai pripažinus, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštas neatitinka teisės aktų reikalavimų ir Komisijai jį panaikinus, vadovaujantis ABTĮ 94 straipsnyje numatytais akto panaikinimo pasekmėmis, atsakovei kyla pareiga atlikti veiksmus, susijusius su ankstesnės padėties atkūrimu, t. y. VAĮ nustatyta tvarka pradėti ir atlikti administracinę procedūrą (VAĮ 2 straipsnio 2 dalis) dėl pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundo ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenzijos bei priimti administracinės procedūros sprendimą (VAĮ 2 straipsnio 3 dalis), todėl toks įpareigojimas atsakovei nustatytinas.

Dėl skundžiamo 2026 m. gegužės 29 d. Rašto Komisija pažymi, kad jis priimtas dėl pareiškėjo 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinės pretenzijos ir jame atsakovė apsiribojo atsakymu, kad 2026 m. balandžio 30 d. Raštu pareiškėjui jau pateikė išsamius paaiškinimus, tačiau savarankiško 2026 m. balandžio 30 d. pakartotinėje pretenzijoje išdėstytų aplinkybių vertinimo atsakovė neatliko.

Viešojo administravimo subjektas iš tiesų neprivalo neribotą skaičių kartų iš naujo atsakyti į visiškai tapačius klausimus, jeigu į juos jau pateiktas teisėtas, išsamus ir motyvuotas atsakymas. Tačiau nagrinėjamu atveju 2026 m. gegužės 29 d. Raštas buvo grindžiamas 2026 m. balandžio 30 d. Raštu, kuris priimtas iš esmės pažeidžiant administracinės procedūros reikalavimus.

Neteisėtai atliktas pradinis skundo nagrinėjimas negali tapti pakankamu pagrindu atsisakyti nagrinėti vėlesnį asmens kreipimąsi. Atsakovė negalėjo pagrįstai remtis ankstesniu atsakymu kaip tinkamai atliktos administracinės kontrolės rezultatu, nes administracinė procedūra pagal pareiškėjo skundus nebuvo teisėtai pradėta ir atlikta.

Be to, pareiškėjo pakartotinėje pretenzijoje buvo keliami ir papildomi klausimai dėl 2026 m. balandžio 30 d. Rašto motyvavimo, Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* pagrindo atskleidimo, administracinės kontrolės apimties bei atsakovės pareigos atlikti savarankišką vertinimą. Todėl atsakovė negalėjo apsiriboti vien formalia nuoroda į ankstesnį raštą, neįvertinusi, ar pakartotinėje pretenzijoje pateikti argumentai iš tiesų visiškai tapatūs anksčiau nagrinėtiems. 2026 m. gegužės 29 d. raštas, kuris remiasi neteisėtu pripažintu 2026 m. balandžio 30 d. Raštu, nepašalina administracinės procedūros pažeidimų. Atsižvelgiant į tai, tais pačiais motyvais kaip neteisėtas ir nepagrįstas naikintinas ir atsakovės 2026 m. gegužės 29 d. Raštas.

Dėl įpareigojimo iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. kovo 5 d. Paraišką

Šiuo reikalavimu pareiškėjas iš esmės siekia, kad Komisija įpareigotų atsakovę atlikti pareiškėjo 2026 m. kovo 5 d. Paraiškos vertinimą iš naujo, nepaisant aplinkybės, kad atsakovės paramos skyrius tokius veiksmus jau yra atlikęs ir dėl 2026 m. kovo 5 d. Paraiškos yra priimtas Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kurį pareiškėjas apskundė Savivaldybės administracijos direktoriui VAĮ 14 straipsnyje nustatyta tvarka. Sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* šioje byloje nėra ginčo objektas ir nėra panaikintas. Todėl Komisija negali, nepanaikinus Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir nevertindama jo teisėtumo, įpareigoti atsakovę iš naujo atlikti tuo sprendimu užbaigtą pirminį 2026 m. kovo 5 d. Paraiškos nagrinėjimą.

Pagal formuojamą teismų praktiką, ginčus nagrinėjančios ikiteisminės ir teisminės institucijos, tarp jų ir Komisija, pagal savo kompetenciją priimtu sprendimu neįpareigoja atsakovo (viešojo administravimo subjekto) priimti konkretaus turinio administracinį sprendimą. Komisija, išnagrinėjusi skundą ir nustatčiusi atsakovo priimto sprendimo ar veiksmų (neveikimo) neteisėtumą, gali įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo kreipimąsi ir priimti dėl jo administracinį sprendimą. LVAT 2013 m. gruodžio 10 d. nutartyje Nr. A⁶⁰²-1902/2013 yra konstatavęs, jog administracinis teismas (pagal analogiją – Komisija), nagrinėdamas skundus dėl individualių administracinių aktų teisėtumo, vykdo viešojo administravimo subjektų kontrolę, t. y. kontrolės modelio byloje vykdo objektyvios teisinės tvarkos apsaugos funkcijas. Taigi, materialinės teisės normas taiko ne Komisija, o viešojo administravimo subjektas, kuris sprendžia klausimą dėl administracinio sprendimo priėmimo, o Komisija tik sprendžia klausimą, ar viešojo administravimo subjektas teisingai taikė materialinės teisės normas.

Taigi, Komisija, išnagrinėjusi skundą ir nustatčiusi atsakovo priimto sprendimo neteisėtumą ir jį panaikindama, gali tik įpareigoti atsakovą atlikti veiksmus, kurie būtų pripažinti neatliktais ar atliktais nesilaikant teisės aktų reikalavimų, pvz., iš naujo išnagrinėti pareiškėjo kreipimąsi (prašymą ar skundą) ir priimti dėl jo administracinį sprendimą, tačiau negali įpareigoti institucijos veikti konkrečiu būdu, t. y. nurodyti, kokius konkrečiai veiksmus atlikti ir kokius dokumentus turi vertinti viešojo administravimo subjektas pagal teisės aktais jam nustatytą kompetenciją.

Komisijai panaikinus Savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. Raštą Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kuriuo išnagrinėtas pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. skundas ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenzija dėl Paramos skyriaus Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*, atsakovei kyla pareiga atlikti administracinę procedūrą VAĮ nustatyta tvarka ir priimti administracinės procedūros sprendimą (VAĮ 2 straipsnio 3 dalis). Administracinės procedūros metu pati atsakovė turės įvertinti

pareiškėjo skundų argumentus ir pagal kompetenciją nuspręsti dėl Sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo bei tolesnių teisinių pasekmių. Komisija negali iš anksto nurodyti, kokio konkretaus turinio administracinės procedūros sprendimas turi būti priimtas. Todėl bylos dalis pagal pareiškėjo reikalavimą įpareigoti iš naujo išnagrinėti 2026 m. kovo 5 d. Paraišką nutrauktina kaip nepriskirtina Komisijos kompetencijai pagal suformuluotą reikalavimą.

Proceso dalyviai procesiniuose dokumentuose išdėstė daugiau argumentų, tačiau, Komisijos nuomone, jie nėra esminiai sprendžiant šią administracinę bylą ir niekaip nekeičia šioje byloje susiklosčiusios situacijos teisinio vertinimo ir šiame sprendime padarytos išvados, todėl Komisija jų detaliau neanalizuoja ir nenagrinėja.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 2 ir 4 punktais, 2 dalies 1 punktu ir 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

1. Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. raštą Nr. *(duomenys neskelbtini)*.

2. Panaikinti Druskininkų savivaldybės administracijos 2026 m. gegužės 29 d. raštą Nr. *(duomenys neskelbtini)*.

3. Įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka pradėti ir atlikti administracinę procedūrą dėl pareiškėjo K. K. 2026 m. kovo 31 d. skundo „Dėl sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo ir peržiūrėjimo“ ir 2026 m. balandžio 7 d. pretenzijos bei priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinės procedūros sprendimą.

4. Bylos dalį pagal pareiškėjo K. K. reikalavimą įpareigoti Druskininkų savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. kovo 5 d. prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti nutraukti.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Komisijos narės

Lionela Gelmanienė

Daiva Bereikienė

Birutė Pranevičienė